REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/1408 AL COMISIEI

din 6 octombrie 2020

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite folii din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Indonezia, Republica Populară Chineză și Taiwan

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Inițierea

(1) La data de 12 august 2019, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a deschis o anchetă antidumping privind importurile în Uniune de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald (denumite în continuare „FROI" sau „produsul care face obiectul anchetei") originare din Indonezia, din Republica Populară Chineză („RPC" sau „China") și din Taiwan (denumite în continuare „țările în cauză") în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului. Comisia a publicat un aviz de deschidere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]) (denumit în continuare „avizul de deschidere").

(2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la data de 28 iunie 2019 de către Asociația Europeană a Oțelului (denumită în continuare „Eurofer" sau „reclamantul"), în numele a patru producători din Uniune care reprezintă producția totală a Uniunii de produs care face obiectul anchetei. Plângerea conținea dovezi care atestau existența dumpingului practicat de țările în cauză și a prejudiciului important rezultat din acesta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

1.2. Înregistrare

(3) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/104 al Comisiei ([3]), Comisia a prevăzut obligativitatea înregistrării importurilor produsului care face obiectul anchetei originar și expediat din țările în cauză. Înregistrarea importurilor a încetat odată cu intrarea în vigoare a măsurilor provizorii menționate în considerentul 5 de mai jos.

1.3. Măsuri provizorii

(4) În conformitate cu articolul 19a din regulamentul de bază, la data de 18 martie 2020, Comisia a comunicat părților un rezumat al taxelor propuse și detalii cu privire la calcularea marjelor de dumping și a marjei adecvate pentru înlăturarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune. Părțile interesate au fost invitate să prezinte observații privind acuratețea calculelor într-un termen de trei zile lucrătoare. Având în vedere observațiile primite, s-au efectuat corecții la calculele unui producător-exportator din Taiwan. Observațiile prezentate de producătorii-exportatori din Indonezia și din China nu au modificat calculele.

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

([2]) Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Republica Populară Chineză, Taiwan și Indonezia (JO C 269 I, 12.8.2019. p. 1).

([3]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/104 al Comisiei din 23 ianuarie 2020 de supunere la înregistrare a importurilor de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Republica Populară Chineză, din Taiwan și din Indonezia (JO L 19, 24.1.2020, p. 5).

(5) La data de 8 aprilie 2020, Comisia a instituit o taxă antidumping provizorie asupra importurilor în Uniune de FROI originare din Indonezia, RPC și Taiwan prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508 al Comisiei ([4]) (denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

(6) Astfel cum se menționează la considerentul 27 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2018 și 30 iunie 2019 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"), iar examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată").

1.4. **Procedura ulterioară**

(7) În urma comunicării faptelor și a considerentelor esențiale pe baza cărora a fost instituită o taxă antidumping provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii"), reclamantul, un utilizator al produsului în cauză, o asociație de importatori, doi producători-exportatori indonezieni, trei chinezi și doi taiwanezi, precum și Guvernul Chinei („GC") și Guvernul Indoneziei („GI") au prezentat observații scrise cu privire la constatările provizorii în termenul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din regulamentul provizoriu.

(8) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au primit permisiunea de a fi audiate. Audierile au avut loc la data de 5 mai 2020 cu reclamantul și la data de 22 aprilie 2020 cu producătorul-exportator Walsin Lihwa Co. („Walsin"). La data de 19 mai 2020, Comisia a trimis unui producător din Uniune o comunicare suplimentară cu privire la calculul prețului indicativ individual. Observațiile suplimentare la această comunicare suplimentară s-au primit la data de 25 mai 2020.

(9) Comisia a informat toate părțile interesate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a decis instituirea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de FROI originare din Indonezia, RPC și Taiwan („comunicarea constatărilor finale"). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă de timp pentru a formula observații în urma comunicării constatărilor finale.

(10) S-au primit observații formulate de GC și GI, de doi producători-exportatori din Indonezia, doi din China și unul din Taiwan, de reclamant și de un utilizator. Reclamantului i-a fost acordată posibilitatea de a participa la două audieri, una în fața serviciilor Comisiei, iar cealaltă la 12 august 2020 în prezența consilierului-auditor. În urma acestei audieri, reclamantului i s-a pus la dispoziție comunicarea suplimentară a constatărilor finale cu privire la un element al analizei referitor la efectul asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile europene în temeiul criteriului privind interesul Uniunii în conformitate cu articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază (a se vedea secțiunea 6.2.3.3 de mai jos). În plus, având în vedere observațiile primite, o comunicare suplimentară a constatărilor finale privind calcularea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative a fost pusă la dispoziția producătorilor-exportatori Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd („FSS") și Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd („STSS"). În plus, o comunicare finală suplimentară cu un calcul revizuit al marjei de dumping a fost trimisă la FSS, întrucât Comisia a acceptat solicitarea societății menționată la considerentul 143 de mai jos.

1.5. **Eșantionarea**

(11) În lipsa observațiilor cu privire la eșantionare, considerentele 9-19 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

1.6. **Perioada de anchetă și perioada examinată**

(12) În lipsa observațiilor referitoare la perioada de anchetă și la perioada examinată, a fost confirmat considerentul 26 din regulamentul provizoriu.

1.7. **Exhaustivitatea comunicării constatărilor provizorii și finale**

(13) Producătorul-exportator chinez FSS a solicitat publicarea procentului reprezentat de costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale utilizate la stabilirea prețului indicativ al industriei din Uniune. În plus, FSS și producătorul-exportator STSS au solicitat prezentarea de informații privind volumele vânzărilor producătorilor din Uniune, prețurile unitare de vânzare și prețurile neprejudiciabile, precum și sumele de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative pentru fiecare model, susținând că aceasta este o practică obișnuită în anchetele în materie de apărare comercială. Afirmațiile respective au fost respinse întrucât majoritatea tipurilor de produse sunt fabricate de unul sau doi dintre producătorii incluși în eșantion. Prin urmare prezentarea de informații privind

([4]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/508 al Comisiei din 7 aprilie 2020 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Indonezia, din Republica Populară Chineză și din Taiwan (JO L 110, 8.4.2020, p. 3).

volumul vânzărilor sau a prețurilor pe tip de produs ar duce la dezvăluirea de date confidențiale ale societății. În ceea ce privește costurile VAG ale producătorilor incluși în eșantion, aceste date, furnizate de producătorii cooperanți din Uniune și verificate de Comisie, au fost, prin natura lor, confidențiale și, prin urmare, nu pot fi divulgate în lumina articolul 19 din regulamentul de bază.

(14) După comunicarea constatărilor finale, producătorii-exportatori FSS și STSS și-au reiterat solicitarea privind furnizarea mai multor informații cu privire la calcularea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, solicitând, îndeosebi, informații specifice tipului de produs cu privire la volumul vânzărilor și prețurile de vânzare din industria Uniunii și la ratele de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative pe tip de produs. Fără a aduce atingere protecției datelor confidențiale prezentate de alte părți, o comunicare suplimentară a constatărilor a fost pusă la dispoziția celor două părți solicitante sub forma indicilor sau a intervalelor de valori. Ulterior, nu s-au mai primit alte observații.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Obiecții cu privire la definiția produsului

(15) După comunicarea constatărilor provizorii și finale, utilizatorul Marcegaglia Specialities S.p.A. („Marcegaglia") și-a reiterat solicitarea menționată la considerentul 39 din regulamentul provizoriu de a exclude rulourile de laminate cu finisaj negru din domeniul de aplicare al anchetei. Marcegaglia a reamintit diferențele de rugozitate a suprafeței și de finisaj al suprafeței, precum și diferențele în aspectul estetic între rulourile de laminate cu finisaj alb și, respectiv, cu finisaj negru. În ceea ce privește ultima teză a considerentului 44 din regulamentul provizoriu, Marcegaglia a susținut că, în ceea ce privește caracterul interschimbabil, rulourile de laminate cu finisaj negru nu înlocuiesc rulourile de laminate cu finisaj alb pentru aplicațiile industriale relevante. Cu privire la acest aspect, Marcegaglia a adăugat că rulourile de laminate cu finisaj negru nu rezistă la cerințele ridicate de presiune și corodare ale rulourilor de laminate cu finisaj alb.

(16) În plus, Marcegaglia a susținut că orice risc de circumvenție, astfel cum este menționat la considerentul 44 din regulamentul provizoriu, pare îndepărtat, având în vedere că rulourile cu finisaj negru și cele cu finisaj alb vizează diferite categorii de clienți, astfel că nu se află în concurență directă între ele și pot fi recunoscute în mod direct, iar Comisia ar putea introduce coduri TARIC specifice pentru cele două coduri de produs pentru a evita orice risc de circumvenție.

(17) În ceea ce privește considerentul 45 din regulamentul provizoriu, Marcegaglia a solicitat Comisiei să dezvăluie volumele de rulouri cu finisaj negru pe care industria din Uniune le-a vândut altor clienți decât Marcegaglia. Comisia nu deține informații la nivel de tip de produs pentru întreaga industrie a Uniunii; aceste informații se referă doar la producătorii incluși în eșantion. În orice caz, informațiile privind vânzările la nivel de tip de produs sunt, prin natura lor, confidențiale în sensul articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază și, prin urmare, nu pot fi dezvăluite.

(18) În același context, exportatorii indonezieni ITSS și GCNS au susținut că marja de profit a industriei din Uniune pentru rulourile cu finisaj negru ar trebui să fie utilizată de către Comisie doar în scopul calculării unei marje distincte de prejudiciu, întrucât exporturile indoneziene au constat, aproape exclusiv, în rulouri de laminate cu finisaj negru, pentru care marja de profit era mai mică, având în vedere că rulourile cu finisaj negru erau produse semifinite.

(19) În ceea ce privește afirmațiile de mai sus, Comisia a observat că produsul care face obiectul anchetei a fost definit în secțiunea 2 din avizul de deschidere, pe baza definiției furnizate în plângere. Reclamantul a identificat produsele pe care le-a produs și vândut industria în cauză și ale căror importuri din țările în cauză au făcut obiectul unui dumping și au cauzat un prejudiciu.

(20) În ceea ce privește solicitările de excludere de rulouri de laminate cu finisaj negru, în considerentele 44-46 din regulamentul provizoriu Comisia a explicat motivul pentru care o astfel de excludere nu este justificată.

(21) În plus față de motivarea din regulamentul provizoriu, în cursul perioadei de anchetă, vânzările de rulouri de laminate cu finisaj negru pe piața liberă au reprezentat între 20 și 30 % ([5]) din totalul vânzărilor pe piața liberă. Mai mult, excluderea rulourilor de laminate cu finisaj negru din domeniul de aplicare al anchetei ar periclita întregul model de afaceri circular „verde" al industriei din Uniune, care este acela de a produce produsul în cauză din resturi de oțel inoxidabil pentru vânzare sau pentru prelucrare ulterioară în produse din aval. Într-adevăr, în astfel de circumstanțe ar putea fi afectată negativ în mod fundamental și viabilitatea producției de rulouri de laminate cu finisaj alb din oțel inoxidabil și de alte produse în aval ale industriei din Uniune, întrucât rulourile cu finisaj alb ar fi produse din ce în ce mai mult în Uniune din rulouri cu finisaj negru care fac obiectul unui dumping produse mai puțin ecologic în țările în cauză. Având în vedere creșterea rapidă a importurilor care fac obiectul unui dumping, pe termen mediu și lung, o astfel de evoluție ar obliga industria din Uniune să închidă linii de producție importante.

([5]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

Astfel, aceste consecințe grave nu ar rămâne limitate la producția de rulouri cu finisaj negru din deșeurile de oțel inoxidabil, deoarece utilizatorii de rulouri de laminate cu finisaj alb și, de asemenea, de alte produse din aval vor continua să aibă posibilitatea de a achiziționa aceste produse cu un conținut de prețuri de dumping semnificativ. Prin urmare, condițiile echitabile de concurență pe piața FROI a Uniunii și pe piețele din aval ale acesteia ar fi reduse în mod dramatic dacă ar fi excluse doar rulourile de laminate cu finisaj negru, în detrimentul industriei din Uniune.

(22) În plus, Comisia a remarcat că este practica sa consecventă ca în cadrul anchetelor de apărare comercială să împartă un produs care face obiectul anchetei în diferite modele și tipuri (numerele de control al produsului „NCP-uri"), astfel încât să permită o comparație echitabilă pentru determinarea dumpingului și a prejudiciului. NCP-urile rezultate stabilesc, de obicei, modele de dimensiuni diferite și cu caracteristici diferite, dar fiecare dintre ele face parte din produsul care face obiectul anchetei. În cazul de față, finisajul FROI este, de asemenea, identificat prin penultimul caracter din NCP, și anume B pentru negru și W pentru alb. Prin urmare, pentru determinarea subcotării, a subcotării prețurilor de vânzare și a dumpingului, este asigurată o comparație echitabilă deoarece rulourile de laminate cu finisaj negru nu sunt comparate cu rulourile cu finisaj alb și viceversa.

(23) În cele din urmă, Comisia a remarcat că producătorii din Uniune, precum și producătorii-exportatori din țările în cauză au un model de afaceri integrat pe verticală, care include producerea de rulouri de laminate cu finisaj negru și alb. Acest lucru înseamnă că orice astfel de producător poate alege să vândă pe piața liberă rulouri cu finisaj negru sau cu finisaj alb.

(24) Ca urmare a comunicării constatărilor finale, Marcegaglia și-a reiterat solicitarea de a divulga numărul de clienți al producătorilor din Uniune și cantitățile de rulouri de laminate cu finisaj negru vândute de industria din Uniune altor întreprinderi de relaminare decât Marcegaglia în 2018 și pe parcursul perioadei de anchetă. Comisia a reamintit că aceste informații sunt, prin natura lor, confidențiale. Cu toate acestea, Comisia ar putea pune la dispoziție un rezumat semnificativ pentru a demonstra faptul că în perioada de anchetă [1-2] producătorii din Uniune incluși în eșantion au vândut unui număr de [2-4] clienți [150 000-180 000] ([6]) tone de rulouri de laminate cu finisaj negru.

(25) Marcegaglia a susținut în continuare că ancheta a confirmat că, cu excepția Marcegaglia, practic nu exista o piață liberă în Uniune pentru rulourile de laminate cu finisaj negru și a criticat Comisia pentru că nu a tras nicio concluzie din această circumstanță crucială. Această atitudine critică a fost considerată lipsită de temei. Simplul fapt că Marcegaglia este cel mai important utilizator al rulourilor de laminate cu finisaj negru de pe piața Uniunii nu poate fi dedus pentru a justifica un tratament special în ceea ce privește rulourile de laminate cu finisaj negru sau o excludere a rulourilor de laminate cu finisaj negru din domeniul de aplicare al produsului în cauză.

(26) După comunicarea constatărilor finale, Marcegaglia a făcut, de asemenea, trimitere la considerentul 21 menționat anterior și a susținut că rulourile de laminate cu finisaj negru importate de această societate au fost utilizate exclusiv ca materie primă pentru producția de produse din aval (produse din oțel inoxidabil laminat la rece, tuburi din oțel inoxidabil). Rulourile de laminate cu finisaj negru nu au fost utilizate de Marcegaglia pentru a produce rulouri de laminate cu finisaj alb care să poată fi vândute pe piața liberă a Uniunii. Având în vedere cele de mai sus, aceasta a susținut că este greu de perceput relevanța afirmației Comisiei conform căreia, în cazul în care rulourile de laminate cu finisaj negru ar fi excluse din domeniul de aplicare al măsurilor, rulourile de laminate cu finisaj alb ar fi produse din ce în ce mai mult în Uniune din rulourile de laminate cu finisaj negru, care fac obiectul dumpingului, produse în cadrul unor procese mai puțin favorabile mediului în țările în cauză.

(27) Acest argument a trebuit să fie respins. În cazul în care nu se impun taxe asupra rulourilor de laminate cu finisaj negru, este posibil ca producătorii din Uniune să fie afectați cel puțin indirect pe piața din aval, pe care concurează cu Marcegaglia. Se poate estima, de asemenea, o creștere a capacității de recoacere și decapare în Uniune – un proces care este necesar pentru a transforma rulourile de laminate cu finisaj negru în finisaj alb, în special prin transformarea rulourilor de laminate cu finisaj negru ieftine, provenite din import, în rulouri cu finisaj alb, în detrimentul industriei din Uniune, care a investit resurse semnificative pentru a fi pe deplin integrată. Dacă industria din Uniune nu mai poate concura pe această bază, va fi forțată să apeleze la importuri ieftine și care fac obiectul dumpingului și, prin urmare, să renunțe într-adevăr la modelul său de afaceri integrat și mai favorabil mediului.

(28) Prin urmare, solicitările prin care se urmărește excluderea rulourilor de laminate cu finisaj negru din domeniul de aplicare al anchetei sunt respinse.

(29) Mai multe părți au reiterat solicitarea de a exclude rulourile cu o lățime mai mare de 1 800 mm din domeniul de aplicare al anchetei. Potrivit acestor părți, lățimea are un impact asupra proprietăților, cum ar fi rezistența la presiune.

(30) Din motivele menționate în considerentele 47 și 48 din regulamentul provizoriu, aceste afirmații sunt respinse.

([6]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

2.2. **Concluzie**

(31) În lipsa oricăror altor observații privind definiția produsului, Comisia a confirmat concluziile enunțate la considerentele 39-46 din regulamentul provizoriu, astfel cum sunt clarificate la considerentele 19-30 de mai sus.

3. **DUMPINGUL**

3.1. **Indonezia**

(32) În urma comunicării constatărilor provizorii, Comisia a primit observații din partea producătorilor-exportatori indonezieni PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (denumit în continuare „GCNS") și PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (denumit în continuare „ITSS") și a reclamantului Eurofer („observațiile din 4 mai 2020") privind constatările referitoare la dumpingul producătorilor-exportatori indonezieni. În plus, Eurofer a prezentat observații privind calculul dumpingului pentru producătorii-exportatori indonezieni la data de 7 februarie 2020 („scrisoarea din 7 februarie 2020"), care, având în vedere calendarul anchetei, nu au putut fi abordate în regulamentul provizoriu.

(33) Toate observațiile incluse în comunicările menționate în considerentul 32 sunt abordate în prezentul regulament.

3.1.1. *Producători-exportatori*

(34) În lipsa observațiilor cu privire la descrierea producătorilor-exportatori indonezieni și a furnizorilor lor afiliați stabiliți în Morowali Industrial Park (denumit în continuare „IMIP"), Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 50-51 din regulamentul provizoriu.

3.1.2. *Aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază*

(35) Detaliile privind motivele pentru aplicarea articolul 18 din regulamentul de bază au fost stabilite în considerentele 52-63 din regulamentul provizoriu.

(36) În observațiile sale din 7 februarie 2020, Eurofer a susținut că toate informațiile furnizate de producătorii-exportatori indonezieni trebuie să fie ignorate, deoarece nu ar putea fi considerate fiabile în absența unei divulgări complete a societăților afiliate și în absența cooperării societăților afiliate identificate care își desfășoară activitatea în producția și vânzarea produsului în cauză sau în aprovizionarea cu materii prime utilizate în procesul de producție.

(37) În plus, Eurofer a susținut că Comisia nu ar trebui să aplice dispozițiile articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază. În acest sens, reclamantul a făcut referire la jurisprudența anterioară a Curții de Justiție a Uniunii Europene ([7]) și a Organului de apel al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ([8]).

(38) Afirmațiile respective au fost respinse. Comisia a considerat că producătorii-exportatori au depus un efort considerabil pentru a furniza informații suficiente cu privire la relația cu furnizorii și clienții lor. Cu toate acestea, ca urmare a deciziilor acționarului lor final și a legăturilor acționarului lor minoritar cu anumiți clienți afiliați, eforturile lor au fost doar parțial încununate de succes. Comisia a verificat ca furnizorii și clienții identificați de producătorii-exportatori ca fiind afiliați să fie, într-adevăr, afiliați. Incertitudinea în ceea ce privește relația cu furnizorii și clienții identificați ca fiind neafiliați s-a reflectat în calculul marjei de dumping, și anume, acolo unde este cazul, informațiile furnizate de producătorii-exportatori au fost ajustate sau respinse și înlocuite cu datele disponibile.

3.1.3. *Valoarea normală*

(39) Detaliile pentru calcularea valorii normale s-au stabilit la considerentele 64-85 din regulamentul provizoriu.

([7]) Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul Uniunii Europene, cauza T-633/11, în special punctele 100 și 111.

([8]) *Appellate Body Report, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* (Raportul organului de apel, Statele Unite – Măsuri antidumping privind anumite produse siderurgice laminate la cald din Japonia), WT/DS184/AB/R, în special punctul 102.

(40) În observațiile din 7 februarie 2020, Eurofer a susținut că Comisia ar fi trebuit să nu țină cont de prețul de achiziție a minereului de nichel raportat de producătorii-exportatori indonezieni. Eurofer a argumentat că acest lucru ar fi justificat de faptul că producătorii-exportatori nu au furnizat Comisiei elementele necesare pentru a evalua dacă minereul de nichel a fost achiziționat la un preț stabilit în condiții de deplină concurență. În plus, aceasta a sugerat utilizarea de către Comisie, ca date disponibile, a prețului unui minereu de nichel comparabil din Filipine furnizat în plângere sau prețul nichelului cotat la London Metal Exchange (denumită în continuare „LME").

(41) Astfel cum se explică la considerentele 52-54, 60, 68, 80 și 82-85 din regulamentul provizoriu, Comisia a utilizat datele disponibile cu privire la prețurile minereului de nichel plătite de către producătorii-exportatori. Cu toate acestea, în cazul de față, Comisia a considerat că majoritatea aspectelor acestor prețuri, cu excepția relației cu furnizorul, erau fiabile. Prin urmare, atunci când a stabilit prețul de piață în condiții de deplină concurență al minereului de nichel, Comisia a utilizat informațiile furnizate de producătorii-exportatori ca fiind date disponibile, luând în calcul cele mai scumpe tranzacții de cumpărare, care au fost considerate cel mai puțin susceptibile de a fi afectate de o potențială relație cu furnizorul. În conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, atunci când sunt disponibile, Comisia preferă costurile pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării, cu condiția ca aceste registre să țină seama în mod rezonabil de cheltuielile de producție și de vânzare ale produsului care face obiectul anchetei. Prin urmare, Comisia a respins afirmația Eurofer.

(42) În observațiile din 4 mai 2020, Eurofer a susținut că Comisia nu a ajustat costurile legate de minereul de nichel în temeiul articolului 2 alineatele (3) și (5) din regulamentul de bază, deși a constatat că Indonezia a menținut mai multe mecanisme de distorsionare a minereului de nichel, astfel cum se descrie în considerentul 342 din regulamentul provizoriu. În sprijinul acestei afirmații, Eurofer a făcut referire la practica anterioară a Comisiei ([9]) și la jurisprudența OMC ([10]).

(43) După cum se explică în considerentul 41, Comisia a înlocuit prețul minereului de nichel influențat de relația dintre producătorii-exportatori și furnizorii lor conform articolului 2 alineatele (3) și (5) din regulamentul de bază, și anume a stabilit prețul de achiziție în condiții de deplină concurență. În plus, Comisia a observat că efectul intervențiilor GI, ca o chestiune separată, a fost abordat în temeiul articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază, astfel cum se descrie în secțiunea 6 din regulamentul provizoriu și în prezentul regulament.

(44) După comunicarea constatărilor finale, Eurofer și-a reiterat opiniile potrivit cărora Comisia ar fi trebuit să ajusteze costurile minereului de nichel pentru a contracara distorsiunile provocate de guvern. În primul rând, Eurofer a susținut că înlocuirea costurilor pentru minereul de nichel, descrise la considerentele 41 și 43 nu a fost efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, ci în temeiul articolului 18 din regulamentul de bază. În al doilea rând, aceasta a susținut că Comisia avea dreptul să înlocuiască costurile afectate de distorsiunile provocate de guvern, prevăzute la articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, chiar și în contextul obligațiilor Uniunii care decurg din apartenența sa la OMC. În acest scop, Eurofer a susținut că cea mai recentă jurisprudență a OMC ([11]) nu a exclus faptul că, în conformitate cu articolul 2.2.1.1 din Acordul OMC privind practicile antidumping, costurile producătorului-exportator pot fi înlocuite în alte circumstanțe decât cele două menționate în articol.

(45) În primul rând, Comisia reamintește că, într-adevăr, costurile minereului de nichel achiziționat de la furnizori afiliați au fost înlocuite în temeiul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. Articolul 18 din regulamentul de bază a fost aplicat doar în ceea ce privește metodologia și tranzacțiile utilizate pentru a determina prețul de achiziție în condiții de concurență deplină, întrucât relația dintre producătorii-exportatori și furnizorii acestora nu a fost întotdeauna clară. În al doilea rând, astfel cum se explică la secțiunea 6 din prezentul regulament, Comisia și-a menținut poziția potrivit căreia, în acest caz, era oportun să se impună o taxă antidumping la nivelul marjei de prejudiciu în cazurile în care aceasta era mai mică decât marja de dumping. În acest sens, trebuie menționat că marja de prejudiciu determinată pentru producătorii-exportatori indonezieni a fost într-adevăr mai mică decât marja lor de dumping medie ponderată. Așadar, orice creștere suplimentară a costurilor minereului de nichel ar crește doar marja de dumping și, prin urmare, nu ar avea efect asupra nivelului măsurilor. În consecință, Comisia a constatat că afirmația Eurofer, astfel cum este descrisă la considerentul 44, a devenit lipsită de obiect.

([9]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/576 al Comisiei din 10 aprilie 2019 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO L 100, 11.4.2019, p. 7).

([10]) *Appellate Body Report, Ukraine – Anti-Dumping Measures on AmmoniumNitrate* (Raportul Organului de apel, Ucraina – Măsuri antidumping privind nitrații de amoniu), WT/DS493/AB/R, în special punctele 6.85 și 6.105.

([11]) *Appellate Body Report, Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate* (Raportul organului de apel, Ucraina – Măsuri antidumping privind nitrații de amoniu), WT/DS493/AB/R, punctul 6.105.

(46) În ceea ce privește metodologia pentru determinarea prețului în condiții de deplină concurență a minereului de nichel, producătorii-exportatori au salutat faptul că stabilirea de către Comisie a prețului în condiții de deplină concurență s-a realizat în baza datelor efective furnizate de societăți. Cu toate acestea, ei au susținut că metoda aplicată de Comisie a fost disproporționată și a condus la o supraestimare a costurilor minereului de nichel în condiții de deplină concurență. În special, producătorii-exportatori au subliniat că prețurile de achiziție pentru minereul de nichel variază considerabil la o diferență a conținutului de nichel de 0,01 puncte procentuale. În consecință, producătorii-exportatori au sugerat că Comisia ar trebui să țină seama de conținutul de nichel la două zecimale, în loc să utilizeze doar o zecimală pentru ajustarea costurilor.

(47) Comisia a examinat afirmația și a constatat că, pe baza informațiilor furnizate de GCNS, singura societate din grup care a furnizat un set complet de informații, diferența de conținut de nichel de 0,01 puncte procentuale se reflectă, într-adevăr, în prețul de achiziție a minereului de nichel. Prin urmare, Comisia a acceptat afirmația și a adaptat costurile în condiții de deplină concurență ale minereului de nichel în mod corespunzător.

(48) Producătorii-exportatori au afirmat, de asemenea, că Comisia ar fi trebuit să stabilească prețul de achiziție în condiții de deplină concurență al minereului de nichel de la furnizorul afiliat PT Tsingshan Steel Indonesia (denumit în continuare „TSI"), pe baza achizițiilor de la furnizori neafiliați de minereu de nichel.

(49) Comisia a reamintit că motivul respingerii prețului de achiziție al minereului de nichel al producătorilor-exportatori a fost lipsa de informații semnificative cu privire la structura globală a grupului. Faptul că Comisia nu a fost în măsură să stabilească furnizorii producătorilor-exportatori care au fost de fapt neafiliați s-ar fi aplicat în mod egal și furnizorilor TSI.

(50) Cu toate acestea, ca urmare a modificării prețului în condiții de deplină concurență calculat pentru GCNS, astfel cum se explică la considerentele 46 și 47, Comisia a adaptat, de asemenea, prețul de achiziție în condiții de deplină concurență al TSI prin aplicarea la valoarea de referință a GCNS a raportului dintre prețurile medii efectiv plătite de TSI și de GCNS. Acest lucru a fost, de asemenea, în conformitate cu observațiile tehnice ale producătorilor-exportatori privind stabilirea alternativă a prețului de achiziționare în condiții de deplină concurență a minereului de nichel pentru TSI.

(51) În plus, atunci când a examinat observațiile părților interesate, Comisia a constatat că, în etapa provizorie, a omis să ia în considerare anumite costuri de producție raportate de ITSS pentru calcularea valorii normale.

(52) După corectarea acestei omisiuni, niciuna dintre vânzările interne ale ITSS pentru produsul similar nu a fost profitabilă. Prin urmare, Comisia a construit valoarea normală adăugând următoarele elemente la costul mediu de producție al produsului similar al ITSS în cursul perioadei de anchetă:

(a) costurile VAG medii ponderate suportate de GCNS pentru vânzările interne ale produsului similar, în cadrul operațiunilor comerciale normale, în cursul perioadei de anchetă; precum și

(b) profitul mediu ponderat realizat de GCNS din vânzările interne ale produsului similar, în cadrul operațiunilor comerciale normale, în cursul perioadei de anchetă.

(53) În ceea ce privește stabilirea valorii normale pentru ITSS, în observațiile sale din 4 mai 2020, Eurofer a susținut că Comisia nu ar fi trebuit să formuleze o concluzie cu privire la reprezentativitatea și rentabilitatea vânzărilor interne către clienți independenți, în absența unei structuri globale a grupului la nivel mondial.

(54) Comisia a luat act de faptul că, în vederea corecțiilor aduse determinării valorii normale pentru ITSS descrise la considerentul 52, concluziile sale anterioare și, ulterior, observațiile formulate de Eurofer au devenit lipsite de obiect.

(55) În conformitate cu afirmațiile și clarificările acceptate prezentate la considerentele 39-50 de mai sus, Comisia a confirmat concluziile enunțate în considerentele 64-72 și 80-85 din regulamentul provizoriu. Aspectele determinării valorii normale pentru ITSS descrise la considerentele 73-79 din regulamentul provizoriu au fost adaptate astfel cum se descrie la considerentele 51-54.

3.1.4. *Prețul de export*

(56) Detaliile pentru calculul prețului de export au fost stabilite la considerentele 86-87 din regulamentul provizoriu.

(57) În observațiile sale din 7 februarie 2020, Eurofer a susținut că Comisia nu ar trebui să utilizeze ca date disponibile prețurile de import ale principalului client al producătorilor-exportatori indonezieni din Uniune. În special, reclamantul a susținut că producătorii-exportatori s-au angajat într-un refuz voit de a coopera și că au manipulat fapte existente care ar conduce la o determinare mai favorabilă a dumpingului. Eurofer a susținut afirmația din urmă prin seria de observații transmise de către clientul în cauză. În special, Eurofer a subliniat că respectivul client a prezentat informații detaliate cu privire la prețurile tranzacțiilor de import din Indonezia (scrisoarea din 4 noiembrie 2019, numărul de referință t19.005668), numai după ce Comisia a trimis cea de a doua cerere de clarificări producătorilor-exportatori indonezieni la 23 octombrie 2019 (număr de referință t19.005465). Prin urmare, Eurofer a concluzionat că producătorii-exportatori indonezieni au solicitat clientului din Uniune să furnizeze informațiile în locul propriei lor liste de vânzări la export.

(58) Reclamantul și-a reiterat afirmațiile descrise la considerentul 57 în observațiile din 4 mai 2020.

(59) În acest sens, este important să se clarifice faptul că, de la început, clientul din Uniune a cooperat la anchetă. La data de 18 octombrie 2019, Comisia a solicitat informații cu privire la disponibilitatea societății de a prezenta informații suplimentare privind importurile de produs care face obiectul anchetei, originar din Indonezia, pentru fiecare tranzacție și tip de produs (număr de referință t20.003960). Societatea a prezentat informațiile solicitate la data de 25 octombrie 2019 (număr de referință t19.005556). Observațiile din 4 noiembrie 2019 menționate de Eurofer au fost transmise de către clientul din Uniune ca o clarificare în urma unor întrebări suplimentare adresate de Comisie.

(60) În plus, Comisia a reamintit că producătorii-exportatori indonezieni au furnizat o listă completă a vânzărilor lor la export către Uniune. Comisia a fost în măsură să verifice, printre altele, tipurile de produse, cantitățile, valorile și destinația acestor vânzări. Cu toate acestea, întrucât comercianții afiliați din țări terțe care efectuează vânzări la export nu au cooperat la anchetă, Comisia nu a putut stabili prețul de export pe baza prețului lor de revânzare către primul client independent. În cazul de față, Comisia a decis să utilizeze informațiile deja disponibile la dosar, completate cu informații detaliate pentru fiecare tranzacție și tip de produs prezentate de clientul din Uniune.

(61) În plus, Comisia a comparat aceste prețuri cu statisticile oficiale de comerț ale Eurostat și a constatat că prețurile de import unitare determinate din toate sursele disponibile erau foarte asemănătoare. Astfel, Comisia a considerat informațiile furnizate de clienții principali din Uniune ca fiind adecvate pentru a fi utilizate ca date disponibile.

(62) Prin urmare, se resping afirmațiile Eurofer de la considerentele 57 și 58.

(63) În lipsa oricăror observații suplimentare privind prețul de export, în afara celor deja acoperite de considerentele 56-62 de mai sus, considerentele 86 și 87 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

3.1.5. *Comparație*

(64) Detaliile privind comparația dintre valoarea normală și prețul de export au fost stabilite în considerentele 88-89 din regulamentul provizoriu.

(65) În comunicarea din 4 mai 2020, Eurofer a susținut că Comisia nu a tras concluziile adecvate din refuzul de cooperare al comercianților afiliați implicați în vânzările la export ale producătorilor-exportatori indonezieni în ceea ce privește stabilirea prețului de export pentru comparație. În special, Eurofer a susținut că Comisia nu ar fi trebuit să ia în considerare ca atare informațiile furnizate de producătorii-exportatori în ceea ce privește transportul, manipularea și încărcarea și alte alocații (cum ar fi comisioanele, costurile de credit, costurile bancare, conversia monetară).

(66) În plus, Eurofer și-a exprimat îndoiala cu privire la deducerile din prețul de export al VAG și din profitul comercianților afiliați implicați în vânzările la export, deoarece identitatea lor și relația lor cu producătorii-exportatori nu au putut fi verificate.

(67) În cele din urmă, Eurofer a susținut că Comisia ar fi trebuit să divulge identitatea comerciantului afiliat ale cărui declarații financiare disponibile public le-a utilizat pentru a determina costurile VAG ce urmau să fie deduse din prețul de export.

(68) Comisia a considerat că nu a acordat un tratament mai favorabil producătorilor-exportatori indonezieni atunci când a utilizat datele disponibile fie din surse publice, fie furnizate de producătorii-exportatori înșiși. Comisia a reamintit că, pentru a stabili prețul de export în scopul comparării cu valoarea normală, și anume la nivel franco fabrică, a scăzut din prețul de export la nivelul CIF, stabilit pe baza prețurilor de import ale clientului din Uniune, comisionul comerciantului independent implicat în vânzările la export, costurile VAG ale mai multor comercianți afiliați implicați în vânzările la export, profitul unui importator neafiliat, transportul maritim și asigurările, manipularea și încărcarea în Indonezia, transportul în Indonezia, precum și costurile de credit pentru fiecare tranzacție de export.

(69) În acest sens, Comisia a dedus, pentru fiecare tranzacție, costurile VAG ale tuturor comercianților afiliați implicați în vânzările la export, deși producătorii-exportatori au afirmat că nu toți au fost implicați în fiecare canal de vânzare. În plus, Comisia a dedus costurile de credit pe baza ratelor dobânzii din Indonezia și a duratei medii a creditului comercial primit de client în Uniune, deși producătorii-exportatori indonezieni nu au furnizat niciun fel de credit comercial în momentul exportului către Uniune. În acest caz, Comisia a considerat că unul dintre comercianții afiliați implicați în vânzările la export ar fi putut furniza creditul la export.

(70) În ceea ce privește identitatea comerciantului afiliat ale cărui situații financiare au fost utilizate pentru a determina costurile VAG, trebuie remarcat faptul că producătorii-exportatori au considerat că identitatea sa reprezintă informații sensibile. Prin urmare, Comisia nu a comunicat aceste informații în regulamentul provizoriu.

(71) Din motivele explicate în considerentele 68-70, Comisia a respins afirmația Eurofer.

(72) Producătorii-exportatori au susținut că ajustarea la prețul de export a costurilor VAG ale comercianților afiliați situați în afara Uniunii este nejustificată sau, alternativ, că ajustarea respectivă ar fi trebuit să fie calculată în mod diferit. Comisia a acceptat alternativa propusă de calculare a ajustării în cauză și a adaptat prețul de export în consecință. Deoarece ajustarea în cauză implica date comerciale confidențiale ale producătorilor-exportatori, detaliile au fost dezvăluite producătorilor-exportatori în cadrul prezentării constatărilor definitive specifică societății.

(73) În lipsa oricăror observații suplimentare privind comparația dintre valoarea normală și prețul de export, considerentele 87-88 din regulamentul provizoriu au fost confirmate, în măsura în care priveau ajustările valorii normale.

3.1.6. *Marjele de dumping*

(74) După cum se detaliază la considerentele 32-73, Comisia a luat în considerare observațiile părților interesate și a recalculat marjele de dumping pentru producătorii-exportatori indonezieni.

(75) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marja de dumping (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Toate celelalte societăți	17,7

(76) Calculele marjelor de dumping individuale în urma corecțiilor și a ajustărilor efectuate pe baza observațiilor părților interesate, după comunicarea constatărilor provizorii, au fost comunicate producătorilor-exportatori indonezieni.

3.2. **RPC**

3.2.1. *Observații preliminare*

(77) Astfel cum se explică în considerentele 95-99 din regulamentul provizoriu, Comisia a decis să aplice articolul 18 din regulamentul de bază în ceea ce privește unul dintre producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion – Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd (denumit în continuare „Zhenshi"). Comisia nu a fost în măsură să coreleze mai multe cifre esențiale pentru calcularea marjei de dumping individuale a societății, cum ar fi volumele de producție

per tip de produs, consumul de energie de intrare, alocarea de subproduse și cheltuielile generale de producție cu conturile auditate ale societății, cu conturile de gestionare a costurilor și cu datele din aplicațiile informatice interne utilizate.

(78) Prin urmare, Comisia a constatat că informațiile furnizate nu erau fiabile și a decis să aplice articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază pentru a determina marjele de dumping și de prejudiciu ale producătorului-exportator. Aceasta a dus la impunerea unor marje reziduale pentru societatea în cauză în etapa provizorie.

(79) În observațiile sale de după comunicarea constatărilor provizorii, Zhenshi a prezentat noi argumente cu privire la decizia Comisiei de a aplica articolul 18 din regulamentul de bază și de a impune taxa reziduală. Societatea a susținut că, indiferent de faptul că nu au furnizat date adecvate pentru calcularea valorii normale, Comisia avea la dispoziție toate datele verificate privind vânzările la export necesare pentru calcularea unei marje de prejudiciu individuale. În această privință, societatea a solicitat Comisiei să recurgă la articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, deoarece „*dacă informațiile prezentate de societate nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor constatări de o acuratețe rezonabilă pentru a ajunge la o concluzie suficient de precisă în acest caz*”.

(80) După examinarea acestei afirmații, Comisia a decis, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază, să calculeze, pe baza datelor disponibile, atât marja de dumping individuală, cât și marja de prejudiciu pentru Zhenshi.

(81) În ceea ce privește marja de dumping, datele verificate privind prețurile de export ale societății au fost utilizate pentru a stabili prețul de export. Pentru fiecare tip de produs exportat de Zhenshi, valoarea normală utilizată pentru calcul a fost preluată de la unul dintre ceilalți doi producători-exportatori chinezi cooperanți. Dacă valoarea normală pentru acest tip de produs specific a existat în ambele societăți în cauză, a fost utilizată cea mai mare dintre cele două cifre. S-a constatat că aceasta este o metodologie rezonabilă, având în vedere că Zhenshi nu a furnizat date suficiente pentru calculul valorii lor normale. Dacă, pentru un anumit tip de produs, valoarea normală nu exista în niciuna dintre cele două societăți, valoarea normală utilizată a fost cea a tipului de produs cel mai asemănător tipului de produs exportat de Zhenshi. Valorile normale au fost apoi comparate, pentru fiecare tip de produs, cu prețurile de export ajustate la nivelul franco fabrică, furnizate de Zhenshi și verificate în timpul vizitei de verificare.

(82) Ca urmare a calculului de mai sus, marja individuală de dumping pentru Zhenshi, exprimată ca procent din valoarea CIF a societății, a fost stabilită la un nivel de 71,7 %.

(83) În conformitate cu articolul 9 alineatul (6) al doilea paragraf din regulamentul de bază, întrucât marja de dumping a societății s-a bazat pe datele disponibile, aceasta nu a fost utilizată pentru calcularea marjei de dumping medii ponderate pentru societățile cooperante care nu au fost incluse în eșantion.

(84) Decizia Comisiei de a calcula o marjă de dumping individuală pentru Zhenshi a fost contestată de Eurofer în observațiile prezentate după comunicarea constatărilor finale. Reclamantul s-a opus schimbării poziției Comisiei la comunicarea constatărilor finale, subliniind că exportatorul chinez nu a făcut decât să își reitereze argumentele anterioare și nu a furnizat informații noi. Potrivit reclamantului, Comisia a concluzionat în mod clar, în etapa provizorie, că nu este posibil să se calculeze o marjă de dumping individuală pentru Zhenshi, întrucât mai multe cifre-cheie nu puteau fi reconciliate cu conturile auditate, conturile de gestiune și bazele de date IT ale societății.

(85) Eurofer a susținut în continuare că un calcul al marjei de dumping ar trebui să se bazeze pe datele proprii ale societății, contrar metodologiei aplicate de Comisie în etapa definitivă.

(86) În cele din urmă, reclamantul și-a exprimat îndoielile în ceea ce privește modul în care Comisia ar fi putut accepta prețurile de export ale Zhenshi, atunci când răspunsul la chestionar nu a putut fi reconciliat cu conturile auditate.

(87) În primul rând, Comisia își susține în continuare concluzia că niciun calcul al valorii normale nu a fost posibil pe baza datelor furnizate de Zhenshi. Problema de reconciliere a cifrelor se referea la cifrele de producție, stocuri, costuri și consumul cu factorii de producție numai la nivelul repartizării între diferite tipuri de produse, făcând astfel imposibilă calcularea valorii normale. Cu toate acestea, Zhenshi a furnizat toate elementele necesare pentru stabilirea prețului de export, iar Comisia le-a putut verifica.

(88) În al doilea rând, societatea a venit după comunicarea constatărilor provizorii cu un nou argument valid – întrucât Comisia a admis că poate verifica datele privind vânzările la export, s-ar putea calcula o marjă de prejudiciu individuală. Comisia a fost de acord cu acest argument și ulterior a calculat o marjă de prejudiciu individuală și, în consecință, o marjă de dumping în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(89) Contrar declarației Eurofer, s-a mai întâmplat ca valoarea normală a unei societăți să nu se bazeze pe datele transmise de producătorul-exportator. Comisia poate utiliza datele disponibile, inclusiv datele din alte surse, dacă informațiile furnizate, de exemplu, nu ar fi fiabile.

(90) Astfel, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază și după cum reiese din considerentul 81, valoarea normală a Zhenshi se bazează pe datele disponibile, ceea ce reprezintă o evaluare obiectivă. În acest caz specific, această evaluare a condus la o marjă de dumping individuală în intervalul mediu al societăților chineze și la cea mai mică marjă de prejudiciu, din cauza nivelului prețurilor de export ale societății.

(91) În cele din urmă, Comisia nu a găsit niciun motiv pentru a respinge datele cu privire la vânzări și cifra de afaceri a societății sau pentru a respinge din calcul anumite tranzacții de export. În pofida problemelor întâmpinate, legate de alocarea costurilor și a elementelor de intrare pentru tipurile de produse fabricate, datele privind vânzările la export și cifra de afaceri ar putea fi verificate și reconciliate cu conturile auditate ale societății și, de asemenea, cu documente externe obiective, cum ar fi raportarea situațiilor TVA, declarațiile vamale, documentele reale de transport și de asigurare.

(92) Din motivele prezentate mai sus, la considerentele 87-91, argumentele reclamantului împotriva aplicării articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază cu privire la Zhenshi au fost respinse.

3.2.2. *Valoarea normală*

3.2.2.1. Existența distorsiunilor semnificative

(93) În ceea ce privește producătorii-exportatori din RPC, Comisia a construit valoarea normală din țara de origine exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate dintr-o țară reprezentativă adecvată, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază.

(94) Considerentele 103-157 din regulamentul provizoriu au detaliat examinarea tuturor elementelor de probă disponibile referitoare la intervenția RPC în economia sa în general, precum și în sectorul siderurgic, care arată că prețurile și costurile produsului în cauză, incluzând costul materiilor prime, al energiei și al forței de muncă, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază.

(95) Având în vedere aceste elemente și în lipsa oricărei cooperări din partea GC în cadrul anchetei, Comisia a concluzionat, în mod provizoriu, că nu era adecvat să se utilizeze prețurile și costurile interne pentru a stabili valoarea normală.

(96) În urma comunicării constatărilor provizorii, s-au primit observații privind aplicarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază de la GC și de la producătorul-exportator chinez FSS.

(97) Ambele părți interesate au susținut că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază este incompatibil cu normele OMC, și anume cu articolul VI.1 litera (b) din GATT și cu articolul 2 alineatul (2) din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI al acordului general pentru tarife vamale și comerț din 1994 (denumit în continuare „Acordul privind PAD”) și că regulamentul de bază introduce conceptul de „distorsiuni semnificative” care nu figurează la articolul 2 alineatul (2) din Acordul privind PAD ca fiind una dintre circumstanțe pentru construirea valorii normale. În plus, referindu-se la costurile de producție și de vânzare într-o țară reprezentativă sau la prețuri, costuri sau valori de referință internaționale, valoarea normală construită în temeiul articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază ar depăși domeniul de aplicare al articolului VI.1 litera (b) din GATT și al articolului 2.2 din Acordul privind PAD care impun utilizarea costurilor din țara de origine.

(98) În scopul prezentei anchete, Comisia a concluzionat, la considerentul 95, că este oportun să se aplice articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Comisia nu a fost de acord cu declarația părților interesate potrivit căreia Comisia nu trebuie să aplice articolul 2 alineatul (6a). Dimpotrivă, Comisia a considerat că articolul 2 alineatul (6a) este aplicabil și trebuie să fie aplicat în circumstanțele cazului de față. În plus, Comisia a considerat că această dispoziție este în concordanță cu obligațiile Uniunii Europene în contextul normelor OMC. În opinia Comisiei, potrivit clarificării din litigiul DS473 UE-Biomotorină (Argentina), dispozițiile regulamentului de bază care se aplică în general tuturor membrilor OMC, în special articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază, permit utilizarea datelor dintr-o țară terță, ajustate în mod corespunzător, atunci când această ajustare este necesară și justificată.

(99) În plus, GC a susținut că Documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind distorsiunile semnificative din economia Republicii Populare Chineze în scopul anchetelor în materie de apărare comercială ([12]) nu poate fi calificat drept „raport" care, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, ar trebui să fie „*întocmit, făcut public și actualizat periodic*". Guvernul Chinei a susținut, de asemenea, că documentul este nereprezentativ și se abate grav de la fapte.

(100) În plus, GC a făcut observația că un astfel de document de lucru al serviciilor Comisiei a fost emis numai cu privire la China și că nu se realizează o astfel de evaluare a pieței pentru alte țări, inclusiv țara reprezentativă din cadrul anchetei sau pentru statele membre ale Uniunii Europene. Potrivit GC, acest fapt a generat preocupări cu privire la principiile clauzei națiunii celei mai favorizate („CNF") și ale tratamentului național.

(101) Ca răspuns la aceste afirmații, Comisia observă că raportul a fost făcut public începând cu decembrie 2017, astfel încât orice parte interesată să beneficieze de posibilități numeroase de a respinge, de a completa și a comenta raportul și elementele de probă pe care se bazează acesta. GC s-a abținut de la prezentarea unor astfel de obiecții sau comentarii privind substanța și dovezile cuprinse în raport de la publicarea sa în decembrie 2017. De asemenea, GC nu a reușit să furnizeze dovezi că raportul nu mai este de actualitate. În orice caz, Comisia observă în special că principalele documente de politică și dovezile cuprinse în raport, inclusiv planurile cincinale relevante și legislația aplicabilă produsului în cauză în cursul PA, sunt în continuare relevante. În ceea ce privește preocupările legate de discriminare, Comisia reamintește că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (c) din regulamentul de bază, un astfel de raport este elaborat pentru orice țară numai în cazul în care Comisia dispune de indicii întemeiate privind posibila existență a unor distorsiuni semnificative într-o anumită țară sau într-un anumit sector din țara respectivă. La aprobarea noilor dispoziții de la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, în decembrie 2017, Comisia dispunea de astfel de indicii privind distorsiunile semnificative pentru RPC. Comisia are în vedere rapoarte similare cu privire la alte țări. Prin urmare, Comisia a respins aceste afirmații.

(102) În urma comunicării constatărilor finale, GC și-a reiterat afirmațiile cu privire la statutul Documentului de lucru al serviciilor Comisiei, menționat la considerentul 99, tratamentul discriminatoriu al Chinei și o presupusă încălcare a clauzelor națiunii celei mai favorizate și ale tratamentului național și neconcordanța articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu articolul 2.2 din Acordul privind PAD. Cu toate acestea, nu au fost prezentate argumente sau dovezi noi care ar putea modifica decizia Comisiei privind respingerea provizorie a acestor solicitări sau concluziile prezentate la considerentul 101 de mai sus.

(103) În aceeași comunicare, GC a susținut că raportul a fost publicat ca document de lucru al serviciilor și că nu au existat dovezi sau semne care să indice că documentul a fost aprobat sau avizat de către Comisie la data publicării sau ulterior. Fără aprobarea oficială sau avizarea din partea Comisiei și publicarea ca document de lucru al serviciilor, există îndoieli serioase cu privire la posibilitatea de a considera un astfel de document ca fiind poziția oficială a Comisiei și la asigurarea faptului că statutul său juridic îndeplinește cerința prevăzută la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, conform căreia Comisia întocmește, face publice și actualizează rapoarte.

(104) Raportul este un document tehnic bazat pe fapte, utilizat doar în contextul anchetelor de apărare comercială. Prin urmare, este emis ca document de lucru al serviciilor Comisiei, deoarece are un caracter pur descriptiv și nu exprimă niciun punct de vedere, preferințe sau hotărâri de natură politică. Acest lucru nu îi afectează conținutul, și anume sursele de informații referitoare la existența unor distorsiuni semnificative în economia chineză, relevante în scopul aplicării articolului 2 alineatul (6a) litera (c) din regulamentul de bază. În cadrul acestei anchete, raportul, inclusiv dovezile cuprinse în acest raport, face parte din probele de la dosar care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (6a). GC nu a furnizat niciun element de probă care să dovedească faptul că informațiile din raport nu sunt valabile sau că nu se pot aplica în cadrul acestei anchete. În orice caz, Comisia reamintește că existența unui raport de

([12]) SWD(2017) 483 final/2 din 20 decembrie 2017.

țară nu este o condiție necesară pentru aplicarea articolului 2 alineatul (6a), întrucât articolul 2 alineatul (6a) litera (c) prevede că, după caz, pentru aplicarea efectivă a acestui regulament, Comisia întocmește, face public și actualizează periodic un raport. Ceea ce contează pentru aplicarea metodologiei prevăzute la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază sunt constatările că distorsiunile semnificative sunt prezente în cazul de față, așa cum este cazul în cadrul prezentei anchete. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(105) În aceeași comunicare, GC a ridicat problema presupusei neconcordanțe a articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu articolul 2.2.1.1 din Acordul privind PAD, întrucât Comisia a respins costurile societăților chineze fără a stabili că evidențele contabile ale acestora erau păstrate în conformitate cu principiile contabile general acceptate din China sau dacă evidențele reflectă în mod rezonabil costurile asociate cu producția și vânzarea produsului în cauză.

(106) După cum s-a explicat mai sus în considerentele 93-98, Comisia a concluzionat că este adecvat să se aplice articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, având în vedere existența unor distorsiuni semnificative în sensul literei (b) de la articolul menționat. Societăților chineze li s-a oferit posibilitatea de a formula observații, dar nu au furnizat observații relevante. Prin urmare, indiferent dacă evidențele contabile ale societăților chineze au fost sau nu au fost păstrate în conformitate cu principiile contabile general acceptate din China sau dacă evidențele reflectă sau nu în mod rezonabil costurile asociate cu producția și vânzarea produsului în cauză, acest fapt nu este de natură să afecteze concluzia privind aplicarea metodologiei în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(107) În cele din urmă, GC a susținut că ancheta a fost efectuată pe baza ipotezei că au existat distorsiuni semnificative pe piața chineză și în sectorul în cauză, iar părțile interesate nu au avut posibilitatea de a-și apăra interesele și de a demonstra că evidențele lor au reflectat în mod rezonabil costurile legate de producția și vânzarea produsului care face obiectul anchetei.

(108) Părțile interesate au fost invitate să prezinte observații cu privire la presupusele distorsiuni pe piață din RPC și la aplicarea potențială a articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Unii producători-exportatori chinezi au prezentat comentarii cu privire la presupusele distorsiuni pe piață în răspunsurile lor la chestionar și în observații separate. Observațiile lor în această privință au fost abordate la considerentele 111-113 din regulamentul provizoriu și la considerentele 98-101 de mai sus. GC nu a profitat de posibilitatea de a formula observații cu privire la presupusele distorsiuni pe piață în termenul prevăzut în secțiunea 5.3.2 din avizul de deschidere ([13]) și nu a răspuns la chestionarul cu întrebări specifice privind existența unor distorsiuni semnificative în RPC, trimis la data de 12 august 2019. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.

(109) În lipsa oricăror observații suplimentare privind aplicarea articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, Comisia a confirmat considerentele 103-159 din regulamentul provizoriu.

3.2.2.2. Țara reprezentativă

(110) Astfel cum se explică la considerentele 160-178 din regulamentul provizoriu, Comisia a ales în mod provizoriu Brazilia ca țară reprezentativă adecvată în cadrul acestei proceduri, îndeplinind toate criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) prima liniuță din regulamentul de bază.

(111) După comunicarea constatărilor provizorii, utilizatorul Marcegaglia a formulat observații cu privire la alegerea țării reprezentative. Acesta a susținut că Brazilia nu este o țară reprezentativă adecvată deoarece există un singur producător important al produsului care face obiectul anchetei, care este integrat vertical și care conduce piața, întrucât controlează întregul lanț de aprovizionare, de la producția de brame la distribuția de produse în aval. În plus, utilizatorul a afirmat că piața braziliană de produse plate din oțel inoxidabil este protejată de mai multe măsuri antidumping.

([13]) Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald originare din Republica Populară Chineză, Taiwan și Indonezia (JO C 269 I, 12.8.2019, p. 1).

(112) Comisia și-a prezentat analiza privind alegerea țării reprezentative în două note consecutive ([14]). Aceste note au informat părțile interesate cu privire la criteriile utilizate în alegerea țării reprezentative și la alternativele posibile. Părțile interesate au fost încurajate să își prezinte observațiile cu privire la alegerea Comisiei și să formuleze propria propunere privind cea mai adecvată țară reprezentativă. Marcegaglia nu a prezentat nicio observație în acest sens.

(113) Cu toate acestea, presupusa poziție dominantă a unor societăți sau existența unor măsuri antidumping pe piața națională a țării reprezentative în ceea ce privește sectorul produsului care face obiectul anchetei este lipsită de însemnătate în alegerea unei țări reprezentative. Pentru construirea valorilor de referință, Comisia a utilizat prețurile de import din Brazilia pentru materiile prime, materialele auxiliare și sursele de energie – inclusiv factorii de producție utilizați pentru producția de brame sau pentru a produce și mai multe mijloace de producție în amonte, cum ar fi cocsul metalurgic, sinterizarea sau fierul topit. Acești factori de producție sunt folosiți de numeroase sectoare din țara reprezentativă și, astfel, presupusa limitare a concurenței interne pe piața de produse plate din oțel inoxidabil sau protejarea acesteia prin măsuri antidumping nu poate afecta semnificativ prețul mediu de import al factorilor de producție respectivi.

(114) Marcegaglia subliniază, de asemenea, că producătorul din țara reprezentativă este afiliat unuia dintre reclamanți.

(115) Într-adevăr, producătorul din Brazilia, Aperam Inox America do Sul S.A., este afiliat producătorului din Uniune Aperam Stainless Belgium inclus în eșantion. Cu toate acestea, Comisia nu a găsit nicio probă că această relație a avut un efect de denaturare asupra costurilor VAG și asupra profitului societății braziliene.

(116) Având în vedere cele de mai sus, solicitarea societății Marcegaglia a fost respinsă și considerentele 160-178 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

3.2.2.3. Surse utilizate pentru stabilirea costurilor nedistorsionate

(117) Sursele utilizate de Comisie pentru stabilirea costurilor nedistorsionate ale factorilor de producție în calculul costurilor directe de fabricație au fost enumerate în considerentele 179-183 din regulamentul provizoriu.

(118) În acest sens, reclamantul a prezentat Organizației Internaționale a Muncii („OIM") o solicitare privind utilizarea statisticilor pentru stabilirea unui cost al forței de muncă nedistorsionat. Eurofer a susținut că, întrucât costurile cu forța de muncă sunt mult mai mari în industria siderurgică din Brazilia decât în industria prelucrătoare în ansamblu, Comisia ar trebui să se bazeze pe statisticile publice disponibile, publicate de asociația siderurgică braziliană. Reclamantul a prezentat aceste statistici.

(119) Comisia a analizat statisticile furnizate în sprijinul acestei afirmații. Raportul Institutului Brazilian al Oțelului, care oferă informații cu privire la salariile totale, cheltuielile sociale și ocuparea totală a forței de muncă din acest sector, prezentat de Eurofer în sprijinul solicitării sale, face distincția între forța de muncă totală înregistrată, forța de muncă activă și forța de muncă subcontractată. Întrucât raportul conține doar cifre brute, fără descrierea metodologiei, nu este clar modul în care cifrele totale privind cheltuielile cu salariile și cheltuielile sociale pot fi corelate cu numărul de angajați. În ceea ce privește angajații subcontractați, nu există informații cu privire la nivelul prestațiilor sociale și la timpul mediu de lucru. În plus, costul mediu cu forța de muncă pentru sectorul siderurgic, astfel cum a fost calculat de Eurofer în cererea sa, este de aproape patru ori mai mare decât costul cu forța de muncă calculat provizoriu de către Comisie pe baza statisticilor oficiale ale OIM privind industria prelucrătoare din Brazilia. Chiar și cu abordarea cea mai prudentă și ținând seama de numărul total de angajați, statisticile asociației siderurgice braziliene ar indica un salariu pe oră pentru sectorul siderurgic care este, în medie, cu aproape 20 % mai mare decât în sectorul financiar și cu 50 % mai mare decât în sectorul IT din Brazilia, în comparație cu cifrele furnizate de statisticile oficiale ale OIM. Prin urmare, întrucât cifrele furnizate de Eurofer nu au putut fi utilizate ca bază pentru un cost al forței de muncă estimat pe oră și fără a cunoaște metodologia care stă la baza acestora, Comisia a considerat că este o sursă mai puțin fiabilă decât statisticile OIM pentru calculul costului forței de muncă.

(120) Având în vedere cele de mai sus, s-a respins afirmația Eurofer și considerentele 179-183 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

([14]) Nota din 9 septembrie 2019 și nota din 10 octombrie 2019 privind sursele pentru stabilirea valorii normale.

3.2.2.4. Costuri și valori de referință nedistorsionate

(121) O listă a factorilor de producție utilizați pentru stabilirea costurilor de fabricație directe nedistorsionate, valoarea nedistorsionată a acestora, precum și metodologia de calcul a acestora au fost indicate în considerentele 185-200 din regulamentul provizoriu.

(122) După comunicarea constatărilor provizorii, doi producători-exportatori chinezi – FSS și STSS – au prezentat mai multe solicitări cu privire la considerentele menționate mai sus.

(123) Ambele părți interesate au susținut că, pentru mai mulți factori de producție, valoarea nedistorsionată a valorilor de referință este prea ridicată, ceea ce poate fi rezultatul utilizării unor coduri vamale din Brazilia prea generale și, prin urmare, nu se compară aceiași factori de producție sau se compară un volum foarte mic de importuri braziliene cu un volum mult mai mare de factori de producție consumați de producătorii chinezi.

(124) Părțile interesate au fost informate prin nota din 10 octombrie cu privire la codurile vamale pe care Comisia intenționa să le utilizeze ca valori de referință pentru valorile nedistorsionate ale tuturor factorilor de producție. Părțile interesate au avut acces, de asemenea, la volumele și valorile reprezentative ale importurilor din țara reprezentativă, deoarece informațiile extrase din statisticile vamale braziliene au fost anexate la notă. Nu s-au primit observații în acest stadiu.

(125) În plus, toți factorii de producție au fost analizați în detaliu în cursul vizitelor de verificare la societățile în cauză. Această analiză a inclus o discuție privind compoziția exactă a unui anumit factor de producție, iar codul SA propus, corectat, a fost aplicabil de comun acord cu societatea.

(126) În cele din urmă, Comisia nu a comparat volumele importurilor către țara reprezentativă cu volumele achiziționate și consumate de producătorii-exportatori chinezi pentru factorii de producție specifici. Volumele importate în Brazilia ar putea fi mai mici, dar totuși au fost considerate reprezentative.

(127) Luând în considerare cele de mai sus, afirmațiile privind valorile de referință au fost respinse, cu excepția a doi factori de producție în cazul cărora, după o analiză suplimentară, Comisia a fost într-adevăr de acord cu faptul că volumele importate ar putea fi prea neglijabile pentru a fi reprezentative.

(128) În ceea ce privește minereul de fier, Comisia a decis să revină la o valoare de referință internațională bazată pe cotația medie a prețurilor din PA pentru minereul de fier oferită de Fast Markets. În ceea ce privește oxigenul, luând în considerare cota neglijabilă a acestei contribuții în costurile de producție, Comisia a decis să transfere costul acestuia la cheltuielile generale de producție. Calculul detaliat al noilor valori de referință pentru minereul de fier și lista actualizată a factorilor de producție transferați în cheltuielile generale sunt incluse în comunicările constatărilor finale specifice fiecărei societăți.

(129) Ambele părți interesate au susținut, de asemenea, că costurile nedistorsionate nu reflectau costurile din China. Societățile au susținut că, în principiu, taxele de transport internațional, asigurările și taxele vamale nu trebuie să fie adăugate la valoarea de referință construită pentru factorii de producție care au fost achiziționați pe piața internă de către producătorii chinezi.

(130) FSS a mai afirmat că, și dacă se adaugă cheltuielile de transport și de asigurare, ar fi ilogic ca ajustarea să se bazeze pe cifrele pentru cheltuielile de transport și de asigurare obținute de la exportatorii chinezi, întrucât acestea se referă la exporturile din China în Uniune, în timp ce ajustarea ar trebui efectuată pentru prețul FOB de la frontiera braziliană până la sediul producătorului.

(131) STSS a contestat în continuare cifra reală utilizată pentru ajustarea costurilor de transport intern și a furnizat un calcul alternativ bazat pe datele reale ale societății.

(132) În cele din urmă, STSS a contestat excluderea datelor privind exporturile din China din cele trei valori de referință care s-au bazat pe statisticile de export, în locul statisticilor de import, adică valorile de referință pentru feroniobiu, fier topit și brame din oțel inoxidabil.

(133) Construirea costurilor nedistorsionate și a valorilor de referință are scopul de a reflecta situația în care factorii de producție în cauză sunt livrați la sediul producătorului. Deoarece baza pentru construirea unei valori de referință este prețul de import la frontiera țării reprezentative, sursa sa efectivă pentru un producător din China este irelevantă. Ca și în cazul Braziliei, GTA raportează prețurile de import la nivelul FOB, trebuie să se adauge costurile de transport și de asigurare internaționale pentru a se ajunge la nivelul CIF. Apoi trebuie adăugate taxele vamale și de transport intern pentru a ajunge la prețul de la sediul producătorului. Prin urmare, afirmația principală cu privire la metodologia de stabilire a valorilor de referință a fost respinsă.

(134) Cu toate acestea, Comisia a luat act de afirmația specifică a FSS privind metodologia de ajustare pentru transport internațional și asigurări și a decis să revină la baza de date a OCDE privind costurile de transport și de asigurare internaționale ([15]) pentru a calcula media marjei de la FOB la CIF pentru Brazilia pentru toți factorii de producție respectivi. În consecință, pentru a ajunge la nivelul CIF, valorile de import FOB în Brazilia au fost majorate cu 8,58 %. Detaliile acestui calcul și o descriere a metodologiei sunt furnizate părților interesate în comunicarea constatărilor finale specifică.

(135) După comunicarea constatărilor finale, FSS a subliniat că, la comunicarea constatărilor provizorii, a contestat metodologia Comisiei privind stabilirea valorilor de referință, în cazul în care s-a făcut o ajustare pentru a ajunge la costul franco vămuit din țara reprezentativă. Societatea a susținut că Comisia a înțeles greșit solicitarea sa în etapa provizorie, corectând doar calculul costurilor internaționale de transport și asigurare.

(136) Comisia a înțeles principala solicitare a societății și a abordat-o în considerentul 133 menționat anterior. După cum s-a explicat în considerentul respectiv, nu este relevant în stabilirea valorilor de referință dacă producătorul chinez a cumpărat efectiv de pe piața internă sau a importat factorii de producție respectivi. Pentru a aduce costul factorilor de producție la sediul unei societăți din țara reprezentativă, trebuie efectuată o ajustare a valorii CIF la frontieră.

(137) Solicitarea STSS privind calculul transportului intern a fost respinsă. Cu toate acestea, din cauza confidențialității datelor, se oferă o explicație mai detaliată în comunicarea specifică societății.

(138) În cele din urmă, excluderea exporturilor către RPC din cele trei valori de referință stabilite pe baza statisticilor de export din Brazilia, Iran și Coreea de Sud, astfel cum sunt descrise în considerentul 192 din regulamentul provizoriu, a fost necesară și justificată. În conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul de bază, Comisia a trebuit să stabilească valori de referință nedistorsionate pentru a construi valoarea normală. În cazul de față, nu a fost posibilă utilizarea importurilor în țara reprezentativă, deoarece nu au existat importuri sau valorile de referință nu au fost considerate reprezentative din cauza restricțiilor la export sau a cantităților neglijabile importate, iar Comisia a decis să utilizeze datele privind exporturile. Cu toate acestea, Comisia a considerat că este necesar să se excludă exporturile către RPC deoarece nu a existat nicio probă că distorsiunile din RPC nu au afectat, de asemenea, aceste prețuri. Într-adevăr, atunci când producătorii din țări terțe doresc să fie competitivi pe piața chineză, prețurile acestora vor reflecta condițiile constatate pe piața internă chineză.

(139) O solicitare suplimentară din partea STSS s-a referit la metodologia de calcul a ajustării pentru veniturile din subproduse, care nu sunt reutilizate în producția produsului care face obiectul anchetei. Potrivit societății, aceste venituri ar trebui să fie calculate, de asemenea, cu o valoare de referință nedistorsionată și ar trebui să fie deduse direct din costul de fabricație, în loc să fie deduse din valoarea normală construită.

(140) În etapa provizorie, Comisia a ajustat valoarea normală prin deducerea valorii nedistorsionate a anumitor subproduse care nu au fost reutilizate în producția produsului care face obiectul anchetei, dar au fost vândute de către societate. Pentru a obține această valoare nedistorsionată, a fost calculat procentajul veniturilor din subproduse pentru fiecare tip de produs din costul său de fabricație. Ulterior, acest procent a fost aplicat costurilor de fabricație nedistorsionate.

(141) În urma observațiilor părții interesate, Comisia a modificat metodologia acestei ajustări. Pentru a obține veniturile nedistorsionate pentru fiecare tip de produs, cantitățile de subproduse raportate de societate au fost înmulțite cu prețul unitar de referință din Brazilia pentru aceste materiale. Veniturile nedistorsionate s-au dedus per tip de produs din valoarea normală construită. Comisia a concluzionat că o ajustare negativă pentru astfel de subproduse trebuie efectuată la acest nivel, mai degrabă decât la nivelul costurilor de fabricație, întrucât aceste subproduse au fost vândute, iar veniturile ar trebui, în mod normal, să acopere și costurile de vânzare și profitul.

(142) După comunicarea constatărilor finale, FSS a observat că valorile de referință pentru sursele de energie, cum ar fi electricitatea, gazele naturale și apa, care se bazau pe tarifele pieței interne braziliene, ar putea include impozite indirecte, care ar fi trebuit deduse.

([15]) Disponibilă la adresa https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (ultima vizualizare la 3 iunie 2020).

(143) Acest argument a fost acceptat în ceea ce privește gazele naturale. Anexa relevantă a comunicării specifice a indicat în mod clar că impozitul indirect („ICMS") a fost inclus de Comisie în calculul valorii de referință. Valoarea de referință în cauză a fost recalculată și ajustată descendent de la 3,23 CNY pe metru cub la 2,75 CNY pe metru cub. Ulterior, marja de dumping pentru FSS a fost revizuită. Această ajustare nu a avut impact asupra marjelor de dumping individuale ale STSS și Zhenshi. Marja de dumping a celor două societăți neincluse în eșantion a fost ajustată în consecință.

(144) În ceea ce privește energia electrică, baza de date sursă nu menționa impozitele indirecte. Comisia a considerat astfel că nu au fost incluse impozite indirecte în tarif. Întrucât FSS nu a dovedit contrariul, s-a constatat că această afirmație este nefondată. Se remarcă faptul că nu se percepe ICMS pentru apă.

(145) În lipsa oricăror observații suplimentare cu privire la calcularea costurilor nedistorsionate și a valorilor de referință, Comisia a confirmat considerentele 179-183 din regulamentul provizoriu, cu corecțiile efectuate, astfel cum se explică la considerentele 127, 134, 137, 141 și 143 de mai sus.

(146) Având în vedere toate ajustările efectuate în urma solicitărilor prezentate de părțile interesate, în etapa definitivă s-au identificat următorii factori de producție, coduri SA și valori normale nedistorsionate:

Tabelul 1

Factor de producție	Cod SA	Valoare nedistorsionată	Unitatea
Materii prime/Materiale auxiliare			
Cuarțit	2506 20	1 662,69	CNY/t
Argile refractare	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentin	2516 90	4 172,45	CNY/t
Magnezie topită; magnezie calcinată total (sinterizată), care conține chiar cantități mici de alți oxizi adăugați înainte de sinterizare; alți oxizi de magneziu, chiar în stare pură	2519 90	9 315,74	CNY/t
Fluorină – cu conținut de fluorură de calciu de maximum 97 % în greutate	2529 21	1 876,11	CNY/t
Minereu de fier, neaglomerat (pudră); Minereu de fier bulgări	nu se aplică (a se vedea considerentul 128)	548,90	CNY/t
Minereu de fier, aglomerat (sinterizat)	2601 12	824,20	CNY/t
Minereuri de crom și concentratele lor	2610 00	4 437,72	CNY/t
Huilă grasă; Huilă de cocs	2701 12	1 101,32	CNY/t
Huilă slabă; Huilă pentru energie electrică; Huilă pentru gaz	2701 19	944,43	CNY/t
Cocs; Pudră de cocs; Cocs metalurgic	2704 00	2 503,14	CNY/t
Ulei lubrifiant	2710 19	80,05	CNY/t
Carbon	2803 00	10 484,38	CNY/t
Calciu metalic (sârmă)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Acid sulfuric	2807 00	608,14	CNY/t
Acid azotic	2808 00	2 803,81	CNY/t
Acid fluorhidric	2811 11	12 036,01	CNY/t
Amoniac anhidru	2814 10	2 085,04	CNY/t
Oxid sau hidroxid de molibden	2825 70	146 169,98	CNY/t

Factor de producție	Cod SA	Valoare nedistorsionată	Unitatea
Sulfură de fier	2830 90	100 236,10	CNY/t
Peroxid de hidrogen	2847 00	17 324,44	CNY/t
Sârmă miez; Pudră de turnare	3824 99	16 490,97	CNY/t
Fontă brută cu conținut mediu de nichel; Fontă brută cu conținut redus de nichel	nu se aplică (a se vedea considerentul 192 din regulamentul provizoriu)	84 151,00 Ajustat în funcție de conținutul efectiv de nichel ([1])	CNY/t
Feromangan, cu un conținut de carbon > 2 %	7202 11	8 841,84	CNY/t
Feromangan, cu un conținut de carbon <= 2 %	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferosiliciu, cu un conținut de siliciu > 55 %	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferosiliciu-mangan	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferocrom, cu un conținut de carbon > 4 %	7202 41	10 288,69	CNY/t
Feronichel	nu se aplică (a se vedea considerentul 192 din regulamentul provizoriu)	21 879,38	CNY/t
Feromolibden	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferotungsten	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferotitan	7202 91	28 149,49	CNY/t
Feroniobiu	nu se aplică (a se vedea considerentul 192 din regulamentul provizoriu)	145 667,77	CNY/t
Ferobor; Aliaj de ferosilicocalciu	7202 99	15 917,12	CNY/t
Resturi de fontă	7204 10	987,48	CNY/t
Resturi de oțel inoxidabil	7204 21	7 166,20	CNY/t
Resturi și deșeuri feroase, altele decât deșeuri de așchiere, șpan, deșeuri de măcinare, pilitură și resturi de ștanțare sau decupare; de materiale altele decât fonta, oțelurile speciale, fierul sau oțelul cositorit	7204 49	2 593,84	CNY/t
Granule de fontă brută, de fontă-oglindă (spiegel), de fier sau de oțel	7205 10	10 450,71	CNY/t
Pulbere (flux) de fier pentru sudare	7205 29	9 588,22	CNY/t
Fier topit	nu se aplică (a se vedea considerentul 192 din regulamentul provizoriu)	2 715,76	CNY/t
Bare de ranforsare	7214 20	4 301,49	CNY/t
Pelete rezultate din decapare	7326 11	7 618,08	CNY/t
Cupru pentru catozi	7403 11	46 580,96	CNY/t

Factor de producție	Cod SA	Valoare nedistorsionată	Unitatea
Alte articole din cupru; turnate, formate, ștanțate sau forjate, dar neprelucrate altfel; cu excepția lanțurilor și a părților acestora.	7419 91	300 346,61	CNY/t
Nichel, nealiat	7502 10	106 604,34	CNY/t
Deșeuri și resturi de nichel	7503 00	695,72	CNY/t
Bare și tije din nichel și profile din aliaje de nichel	7505 12	187 405,08	CNY/t
Lingou de aluminiu; Aluminiu, brut, nealiat	7601 10	17 191,65	CNY/t
Sârmă din aluminiu nealiat	7605 11	17 484,28	CNY/t
Table și benzi de aluminiu	7606 91	24 396,75	CNY/t
Bare și tije de molibden	8102 95	887 517,09	CNY/t
Mate de cobalt și alte produse intermediare ale metalurgiei cobaltului	8105 20	195 635,71	CNY/t
Burete de titan	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangan	8111 00	18 493,80	CNY/t
Electrozi de grafit	8545 11	62 601,76	CNY/t
Brame	nu se aplică (a se vedea considerentul 192 din regulamentul provizoriu)	14 033,74	CNY/t
Forța de muncă			
Costuri cu forța de muncă în industria prelucrătoare	nu se aplică	33,88	CNY/oră
Energie			
Energie electrică	nu se aplică	0,82	CNY/kWh
Gaze naturale	nu se aplică	2,75	CNY/m³
Apă	nu se aplică	68,88	CNY/m³
Argon	280 421	8,03	CNY/m³

([1]) Astfel cum s-a explicat în considerentul 192 litera (a) din regulamentul provizoriu, London Metal Exchange a fost utilizată ca bază pentru această valoare nedistorsionată, corectată pentru a ține seama de conținutul de nichel al materiei prime. Întrucât conținutul de nichel a variat între societățile incluse în eșantion, valoarea exactă nedistorsionată a fost furnizată în comunicarea specifică societăților.

3.2.2.5. Cheltuielile generale de producție, costurile VAG și profiturile

(147) Construirea cheltuielilor generale de producție și sursa costurilor VAG și a profitului utilizate în calculul valorii normale au fost descrise în considerentele 201 și 202 din regulamentul provizoriu.

(148) În urma comunicării constatărilor provizorii, STSS a afirmat că, prin includerea anumitor factori de producție în cheltuielile generale, astfel cum se descrie în considerentele 194 și 201 din regulamentul provizoriu, Comisia a mărit cheltuielile generale de producție și, prin urmare, costul final de producție. În plus, societatea a atras atenția asupra faptului că Comisia nu a furnizat nicio probă că acești factori de producție au fost distorsionați.

(149) Comisia a respins această afirmație. Nu este necesară o dovadă distinctă a distorsiunii pentru factorii de producție care sunt deplasați la cheltuielile generale de producție. La considerentele 103-157 din regulamentul provizoriu, Comisia a explicat în mod clar motivul pentru care toate costurile produsului care face obiectul anchetei, inclusiv costurile factorilor de producție care au fost deplasate la cheltuielile generale de producție, sunt considerate distorsionate. De asemenea, astfel cum se explică în considerentul 194 din regulamentul provizoriu, aceste contribuții au fost neglijabile în ceea ce privește costurile, iar Comisia le-a transferat la cheltuielile generale de producție, deoarece producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au putut stabili volumul consumului în registrele lor sau nu au putut fi stabilite valori de referință adecvate în țara reprezentativă.

(150) În urma comunicării constatărilor provizorii, atât FSS, cât și STSS au prezentat mai multe solicitări cu privire la nivelul costurilor VAG și al profitului utilizat la calcularea valorii normale.

(151) FSS a susținut că Comisia nu a furnizat nicio explicație de drept sau de fapt privind faptul că în China costurile VAG sunt distorsionate. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat deja la considerentul 149 de mai sus, nu este necesară o astfel de probă separată pentru anumite tipuri de costuri, întrucât Comisia a concluzionat în mod clar că există distorsiuni în ceea ce privește toate costurile produsului care face obiectul anchetei.

(152) Societatea a susținut, de asemenea, că costurile VAG suportate de producătorul brazilian al produsului care face obiectul anchetei, utilizate în calculul valorii normale, ar trebui să fie reduse cu costurile de capitaluri proprii ale societății și cu costurile financiare ale filialelor sale.

(153) Comisia a calculat costurile VAG și profitul ca procent din costurile mărfurilor vândute pe baza datelor publice, și anume a conturilor auditate ale Aperam Inox do Sul S.A. Pe baza informațiilor disponibile, nu se poate concluziona că o parte din costurile financiare nu este legată de produsul care face obiectul anchetei. FSS nu au furnizat nicio probă sau o indicație că aceste costuri ar fi supraestimate. În plus, ar trebui remarcat faptul că deducerea unei părți din aceste costuri financiare ce reduc costurile VAG ar cauza o creștere proporțională a profitului. Prin urmare, rezultatul final ar rămâne neschimbat.

(154) STSS a subliniat că, în timp ce anumite costuri cu forța de muncă ale producătorilor-exportatori chinezi (de exemplu, costurile R & D și costurile cu forța de muncă ale departamentului de control al calității) au fost transferate la costurile de fabricație, nu a existat nicio probă că astfel de costuri cu forța de muncă nu au fost incluse în costurile VAG ale producătorului din țara reprezentativă, ceea ce ar fi putut conduce la o contabilizare dublă a acestor costuri în construirea valorii normale.

(155) Cu toate acestea, STSS nu a furnizat nicio probă că astfel de costuri ar fi fost incluse în costurile VAG ale producătorului din țara reprezentativă. Prin urmare, Comisia și-a menținut abordarea în această privință.

(156) În fine, FSS a invocat articolul 2.2.2 punctul iii. din Acordul privind PAD, care prevede că profitul în scopul construirii valorii normale ar putea fi stabilit prin utilizarea *„oricărei alte metode rezonabile, cu condiția ca suma reprezentând profitul stabilită astfel să nu depășească profitul realizat în mod normal de alți exportatori sau producători din vânzări de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine*". Societatea a atras atenția asupra faptului că Comisia nu a calculat un astfel de plafon în cazul Chinei pentru profitul realizat, aplicând însă la calculul valorii normale profitul practicat de societatea din țara reprezentativă la nivelul de 7,65 %.

(157) Ca răspuns la această afirmație, Comisia a reamintit că valoarea normală s-a construit pe baza articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază, deoarece s-a stabilit, astfel cum se explică în considerentele 103-157 din regulamentul provizoriu, că nu era adecvat să se utilizeze prețurile și costurile de pe piața internă ale țării exportatoare datorită existenței unor distorsiuni semnificative în țara respectivă. Toate costurile și prețurile, inclusiv profiturile, care, prin definiție, sunt afectate de costurile subiacente și de prețurile din țara națională, sunt considerate, prin urmare, distorsionate. Articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază prevede că valoarea normală construită include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri. Astfel cum s-a explicat mai sus la considerentul 98, dispozițiile de la articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază sunt în deplină conformitate cu obligațiile internaționale ale UE, inclusiv cu toate dispozițiile relevante ale Acordului privind PAD al OMC. Prin urmare, afirmația respectivă a fost respinsă.

(158) În lipsa oricăror observații suplimentare cu privire la costurile generale de producție, costurile VAG și profitul, Comisia a confirmat considerentele 201 și 202 din regulamentul provizoriu.

3.2.2.6. Calcularea valorii normale

(159) În lipsa unor observații referitoare la calculul valorii normale, se confirmă considerentele 203-210 din regulamentul provizoriu.

3.2.3. *Prețul de export*

(160) În lipsa unor observații referitoare la stabilirea prețului de export, se confirmă considerentele 211-213 din regulamentul provizoriu.

3.2.4. *Comparație*

(161) Comisia a comparat valoarea normală și prețul de export al producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion pe o bază franco fabrică, astfel cum se descrie în considerentele 214-216 din regulamentul provizoriu.

(162) În urma comunicării constatărilor provizorii, STSS a contestat faptul că Comisia a dedus anumite cheltuieli aferente transportului de marfă din prețul de export, în timp ce aceste cheltuieli nu au fost deduse din costurile VAG suportate de producătorul din țara reprezentativă.

(163) Cu toate acestea, STSS nu a furnizat nicio probă că astfel de cheltuieli ar fi fost incluse în costurile VAG ale producătorului din țara reprezentativă. Prin urmare, afirmația respectivă a fost respinsă.

(164) Pentru a calcula prețul de export pentru STSS, Comisia a efectuat o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) la acele vânzări efectuate prin intermediul unui comerciant afiliat situat în altă țară. În urma comunicării constatărilor provizorii, producătorul-exportator a contestat această ajustare și a susținut că producătorul și comerciantul său asociat cu sediul într-o țară terță constituie o entitate economică unică, în care comerciantul afiliat îndeplinește funcțiile unui departament de vânzări intern. În consecință, producătorul-exportator a solicitat Comisiei să nu efectueze această ajustare.

(165) Comisia a reamintit că, în temeiul jurisprudenței UE, o entitate economică unică există atunci când un producător încredințează sarcini care revin în mod normal unui departament de vânzări intern unei societăți de distribuție a produselor sale pe care o controlează din punct de vedere economic ([16]). Curtea de Justiție a stabilit, de asemenea, că „instituțiile Uniunii sunt obligate să ia în considerare ansamblul factorilor relevanți care permit să se determine dacă acest distribuitor exercită sau nu exercită funcțiile unui departament de vânzare integrat al acestui producător” ([17]).

(166) În consecință, Comisia a analizat dovezile aflate la dispoziția sa și a făcut următoarele constatări. În primul rând, Comisia a observat că structura societății a arătat existența a numeroase societăți de vânzare în cadrul grupului, inclusiv comerciantul afiliat care face obiectul ajustării contestate. În acest sens, Comisia a confirmat că există mai mult de o societate afiliată implicată în vânzarea către Uniune a produsului care face obiectul anchetei. Comisia a evaluat contractele dintre producătorul-exportator și comerciantul afiliat în cauză și a identificat anumite dispoziții care reglementează relațiile dintre producător și comerciantul afiliat, care sunt dificil de reconciliat cu ideea că aceste societăți formează o singură entitate economică ([18]).

(167) În plus, Comisia a remarcat că în aspecte legate de vânzări era implicat un alt departament, și nu comerciantul afiliat în cauză. De asemenea, statutul și licența comercială a respectivului comerciant afiliat au inclus anumite dispoziții a căror natură nu intră în sfera sarcinilor încredințate de obicei unui departament de vânzări intern ([19]). În plus, procesul de negociere dintre producător și comerciantul afiliat descris în răspunsul la chestionar, în special în ceea ce privește condițiile de vânzare ([20]), a pus și mai mult la îndoială faptul că ar forma o singură entitate economică. Prin urmare, afirmația respectivă a fost respinsă.

(168) Pentru a se asigura că valoarea normală a fost exprimată la același nivel de impozitare ca prețul de export, valoarea normală a fost ajustată în sus cu acea parte din TVA percepută la exportul de produs în cauză care nu a fost rambursată producătorilor-exportatori chinezi. În urma comunicării constatărilor provizorii, FSS și STSS au contestat această ajustare. Societățile au susținut că ajustarea fie nu este garantată deloc, deoarece Comisia nu utilizează ca valoare normală prețurile de pe piața internă din China, fie ar trebui să se facă la costurile reale de producție, mai degrabă decât la costurile nedistorsionate.

([16]) Cauzele C-191/09 P și C-200/09 P, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, punctul 55.
([17]) Cauza C-468/15 P, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Consiliul Uniunii Europene, punctul 43.
([18]) Mai multe detalii, cu caracter confidențial, sunt prevăzute în comunicarea specifică.
([19]) Din cauza problemelor de confidențialitate, explicații mai detaliate se furnizează în comunicarea specifică.
([20]) Din cauza problemelor de confidențialitate, explicații mai detaliate se furnizează în comunicarea specifică.

(169) În această privință, după cum se observă, Comisia a ajustat valoarea normală în conformitate cu hotărârea Tribunalului în cauza T-423/09 ([21]). Prin urmare, afirmațiile respective au fost respinse.

(170) În lipsa altor observații cu privire la comparație, se confirmă considerentele 214-216 din regulamentul provizoriu.

3.2.5. *Marjele de dumping*

(171) După cum se detaliază la considerentele 121-170 de mai sus, Comisia a luat în considerare unele dintre observațiile STSS și FSS și a recalculat marjele de dumping pentru societățile în cauză.

(172) Marja de dumping a societăților chineze cooperante neincluse în eșantion, Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd și Fujian Dingxin Technology Co., Ltd, care reprezintă media ponderată dintre cele două marje de dumping individuale pentru societățile incluse în eșantion, a fost ajustată în consecință.

(173) Comisia a considerat că nivelul ridicat de cooperare al producătorilor-exportatori chinezi, care reprezintă 92 % din totalul exporturilor chineze de produs care face obiectul anchetei către Uniune, este adecvat pentru a stabili marja de dumping reziduală aplicabilă tuturor celorlalți producători-exportatori (care nu au cooperat). Prin urmare, Comisia a considerat adecvat să stabilească marja de dumping pentru „toate celelalte societăți" la un nivel care să corespundă celei mai mari marje de dumping individuale a societăților chineze incluse în eșantion, cu excepția societății beneficiare a articolului 18, astfel cum se explică la considerentele 77-82.

(174) Astfel, marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marja de dumping (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3
Toate celelalte societăți	106,5

([1]) Marja se aplică tuturor celorlalți producători chinezi de produs care face obiectul anchetei din grupul TISCO, astfel cum figurează în partea dispozitivă a regulamentului.

(175) Calculele marjelor de dumping individuale după corecțiile și ajustările efectuate în urma observațiilor producătorilor-exportatori chinezi cu privire la comunicarea constatărilor provizorii au fost transmise societăților în cauză.

3.3. **Taiwan**

3.3.1. *Valoarea normală*

(176) Detaliile pentru calculul valorii normale sunt stabilite la considerentele 227-237 din regulamentul provizoriu.

(177) În observațiile sale referitoare la perioada de informare prealabilă și la comunicarea constatărilor provizorii, grupul Yusco a susținut că Comisia a respins în mod eronat solicitarea sa de acordare a unei ajustări pentru diferența de curs de schimb în ceea ce privește calculul raportului VAG și a unei ajustări pentru reziduurile de deșeuri reciclate ca deducere din costurile materiilor prime. Comisia a examinat aceste afirmații.

([21]) Hotărârea din 16 decembrie 2011, cauza T-423/09, Dashiqiao/Consiliul, ECLI:EU:T:2011:764, punctele 34-50.

(178) Solicitarea repetată de ajustare pentru diferențele de curs de schimb în calculul raportului cheltuielilor VAG a fost respinsă, deoarece Yusco nu a fost în măsură să justifice faptul că aceste diferențe erau legate de vânzările pe piața internă. Solicitarea a fost reiterată după comunicarea constatărilor finale, dar, din nou, fără alte probe suplimentare. Cu toate acestea, având în vedere argumentele prezentate recent, care ar putea fi reconciliate cu informațiile furnizate în cursul verificării, a fost acceptată ajustarea pentru reziduurile reciclate, care privea atât Yusco, cât și producătorul său afiliat Tang Eng. Costul de fabricație revizuit a fost luat în considerare în calculul revizuit al dumpingului.

(179) În observațiile sale referitoare la perioada de informare prealabilă și la comunicarea constatărilor provizorii, Walsin a susținut că Comisia a respins în mod incorect solicitarea sa de a acorda o ajustare pentru vânzările de consumabile reziduale, o ajustare a costurilor materiilor prime după verificarea inventarului fizic și o ajustare a costurilor de prelucrare în fabrica sa din Taichung. Walsin a contestat, de asemenea, decizia Comisiei de a nu lua în considerare, pentru determinarea valorii normale, vânzările interne către fabricile-antrepozit și către porturile maritime, destinate exportului. Comisia a examinat aceste afirmații.

(180) În ceea ce privește solicitarea de ajustare a valorii normale pentru vânzările de consumabile reziduale, având în vedere clarificările prezentate în această privință de Walsin, Comisia a considerat că solicitarea este întemeiată și a acceptat-o, întrucât Walsin a demonstrat că aceste consumabile reziduale nu puteau fi reintroduse în producție și se vindeau clienților.

(181) În ceea ce privește afirmația potrivit căreia costul materiilor prime ar trebui ajustat după verificarea inventarului fizic, Comisia a evaluat informațiile suplimentare furnizate și a decis să își confirme decizia provizorie de a respinge această solicitare de ajustare, deoarece societatea nu a putut justifica originea diferențelor de inventar. În plus, aceste diferențe nu au fost înregistrate în sistemul de contabilitate a costurilor, iar această ajustare nu a putut fi corelată nici cu balanța de verificare, nici cu răspunsul la chestionar.

(182) În ceea ce privește solicitarea de ajustare a costurilor de prelucrare din fabrica Taichung prin scăderea profitului estimat generat de fabrica Taichung, Comisia a considerat cererea nefondată. Walsin nu a putut demonstra că sistemul său de facturare internă pentru costurile de recoacere și decapare nu acoperă decât costurile și nu a inclus nicio marjă de profit, iar ajustarea solicitată nu a fost înregistrată în sistemul de contabilitate a costurilor societăților.

(183) În sfârșit, în ceea ce privește solicitarea de a include vânzările către fabricile-antrepozit și către porturile maritime în determinarea valorii normale, Comisia a respins această solicitare. Într-adevăr, societatea însăși a considerat aceste vânzări ca fiind vânzări indirecte pentru export în răspunsul său la chestionar și, prin urmare, nu le-a raportat în tranzacțiile de vânzare pe piața internă. După comunicarea constatărilor provizorii, Walsin și-a schimbat opinia și a susținut că aceste vânzări ar trebui să fie considerate ca fiind destinate consumului intern, deoarece nu știau dacă produsele erau în cele din urmă consumate pe plan intern sau exportate. În lipsa unor informații mai concrete în acest sens, Comisia nu a putut stabili, pe baza probelor furnizate, dacă vânzările respective au fost consumate pe plan intern sau exportate. Potrivit articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, formularea „destinat consumului pe piața internă" nu se bazează pe o intenție subiectivă a vânzătorului sau pe faptul că producătorul-exportator nu știe dacă produsul este ulterior exportat de către comerciant/fabrica-antrepriză, ci pe o destinație obiectivă a produsului, fapt obiectiv care poate fi stabilit în orice moment până când produsul ajunge la destinația finală, iar mărfurile sunt vândute în scopul consumului pe piața internă. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(184) Nu s-au mai primit solicitări suplimentare, așadar considerentele 227-237 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

3.3.2. *Prețul de export*

(185) În lipsa oricăror observații cu privire la prețul de export, considerentele 238-239 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

3.3.3. *Comparație*

(186) În lipsa oricăror observații cu privire la comparație, considerentele 238-239 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

3.3.4. *Marjele de dumping*

(187) Nivelul de cooperare în acest caz a fost considerat ridicat și niciun alt producător-exportator nu a putut fi identificat. În consecință, Comisia a considerat reprezentativă stabilirea marjei reziduale de dumping la nivelul producătorului-exportator cu cea mai mare marjă de dumping. Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marjă de dumping definitivă (%)
Yieh United Steel Co. și Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Toate celelalte societăți	7,5

4. **PREJUDICIUL**

4.1. **Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii**

(188) În absența oricăror observații cu privire la definiția industriei din Uniune și a producției Uniunii, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 246-248 din regulamentul provizoriu.

4.2. **Stabilirea pieței relevante a Uniunii**

(189) Producătorul-exportator chinez FSS a susținut că volumul de producție al industriei din Uniune a fost determinat de cererea captivă, și nu de vânzările pe piața liberă, care reprezentau doar o parte din producția totală. În conformitate cu FSS, acest lucru a fost demonstrat de faptul că, între 2016 și 2017, volumul de producție al industriei din Uniune a crescut, în pofida scăderii cu 94 000 de tone a vânzărilor pe piața liberă.

(190) Producătorul-exportator chinez, STSS, a susținut, în ceea ce privește relația dintre piața liberă și piața captivă, că, în cadrul evaluării cotelor de piață, ar trebui să se considere că pe piața liberă cota de piață a industriei din Uniune a fost de 62 %, însă acest segment reprezenta doar aproximativ 22 % din piața totală a Uniunii. Astfel, în restul de 78 % din piață, care era captivă, industria din Uniune deținea o cotă de piață de 100 %. În plus, potrivit STSS, acest lucru trebuie privit în legătură cu singura cotă de piață care, în schimb, a crescut – cea a Indoneziei.

(191) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. Astfel cum se prevede la considerentele 251 și 252 din regulamentul provizoriu, numai vânzările pe piața liberă ale producătorilor integrați vertical, cum ar fi producătorii din Uniune incluși în eșantion, se află în concurență directă cu importurile. Prin urmare, este o practică constantă a Comisiei să nu țină seama de producția și vânzările captive în anumiți indicatori de prejudiciu pentru astfel de cazuri, deoarece piața captivă este protejată de importuri. Cu toate acestea, întrucât produsele pentru piața captivă și pentru piața liberă sunt produse pe aceleași linii de producție, analiza producției și a capacității de producție ar trebui să includă, de asemenea, produsele destinate pieței captive. Într-adevăr, într-un sector cu capital intensiv precum sectorul oțelului, ratele de utilizare a capacității ar trebui să fie menținute la cel mai înalt nivel pentru a se dilua costurile fixe și a se menține costurile de producție la nivelul lor cel mai scăzut. În plus, evoluția cotelor de piață ale țărilor exportatoare individuale nu ar trebui privită în mod izolat, deoarece în cadrul anchetei actuale se îndeplinesc condițiile pentru o evaluare cumulativă a importurilor din toate țările în cauză (a se vedea secțiunea 4.4 de mai jos).

(192) În lipsa oricăror altor observații privind stabilirea pieței relevante a Uniunii, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 249-255 din regulamentul provizoriu.

4.3. **Consumul la nivelul Uniunii**

(193) În lipsa oricăror observații privind consumul la nivelul Uniunii, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 256-262 din regulamentul provizoriu.

4.4. **Importurile originare din țările în cauză**

(194) Producătorul-exportator chinez FSS a susținut că cumularea importurilor din China, Indonezia și Taiwan s-a realizat inconsecvent. Întrucât prezenta anchetă antidumping a fost efectuată concomitent cu o anchetă antisubvenție separată privind același produs, evaluarea prejudiciului ar trebui să fie aceeași pentru ambele cazuri. Cu toate acestea, Taiwanul nu s-a numărat printre țările în cauză în ancheta antisubvenție separată. Prin urmare, orice evaluare cumulativă din prezenta anchetă antidumping, inclusiv a importurilor din Taiwan, ar fi ulterior în conflict cu orice evaluare cumulativă în respectiva anchetă antisubvenție, acolo unde importurile din China și Indonezia ar fi cumulate, dar importurile din Taiwan nu. În plus, FSS a susținut că cumularea importurilor din China și Indonezia nu era justificată. În timp ce importurile din China au scăzut, importurile din Indonezia au crescut, ceea ce arată că importurile din China nu erau în concurență cu cele din Indonezia. În plus, în 2017, când importurile din China au atins cel mai mare volum cu o cotă de piață de 21 %, iar importurile din Indonezia au fost absente de pe piață, industria din Uniune a înregistrat cel mai bun an, astfel cum reiese din datele privind vânzările și rentabilitatea. Aceste afirmații au trebuit să fie respinse.

(195) În primul rând, nu există nicio neconcordanță în faptul că, în cadrul prezentei anchete, importurile din trei țări, și anume China, Indonezia și Taiwan, sunt evaluate cumulativ, în timp ce în ancheta antisubvenție separată, importurile din numai două dintre aceste țări, și anume China și Indonezia, sunt evaluate cumulativ. Fiecare caz este analizat în funcție de propriile sale caracteristici. În ambele cazuri sunt îndeplinite condițiile legale pentru o evaluare cumulativă a importurilor.

(196) În al doilea rând, în ceea ce privește decizia Comisiei de a evalua cumulativ importurile din țările în cauză în cadrul anchetei antidumping actuale, se reamintește faptul că importurile din fiecare dintre cele trei țări au crescut în cursul perioadei examinate. Din motivele menționate în considerentul 269 din regulamentul provizoriu, chiar dacă evoluția importurilor din China a fost diferită în perioada examinată de evoluția importurilor din Indonezia, se îndeplinesc condițiile unei evaluări cumulative în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(197) Producătorul-exportator chinez STSS a susținut că cumularea importurilor din China, Indonezia și Taiwan nu este justificată deoarece există condiții diferite de concurență între China și Taiwan, pe de o parte, și Indonezia, pe de altă parte. În timp ce Indonezia are acces direct la nichel, una dintre principalele materii prime necesare pentru a produce oțel inoxidabil, China și Taiwan au trebuit să se bazeze pe importuri, care erau mai puțin disponibile decât în trecut din cauza unei interdicții de export indoneziene. Această afirmație a trebuit să fie respinsă. Accesul similar la materiile prime nu se numără printre condițiile pentru o evaluare cumulativă, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. Când exportatorii din diferite țări se confruntă cu condiții diferite pentru aprovizionarea cu factori de producție (precum materiile prime sau resursele umane), aceștia pot totuși concura pentru aceleași destinații de vânzare pe partea de producție. Acesta este cazul și acum, după cum o arată faptul că, în cazul de față, un utilizator cooperant important a importat volume semnificative din China, Indonezia și Taiwan.

(198) Producătorul-exportator STSS a mai susținut că atât prețurile de vânzare ale industriei din Uniune, cât și volumele importurilor din China au crescut în același timp, și anume în 2017. În mod similar, nu a existat nicio corelație între volumul importurilor din China și volumul de vânzări al industriei din Uniune. Ușoara creștere a importurilor din China în perioada examinată (+ 28 000 de tone) nu ar fi putut conduce matematic la o scădere de peste patru ori mai mare a vânzărilor producătorilor din Uniune pe piața deschisă (- 116 000 tone). În plus, în perioada de anchetă, importurile din China au reprezentat doar 4,6 % din consumul total al Uniunii.

(199) Afirmațiile respective au fost respinse. Astfel cum s-a stabilit în considerentele 263-270 din regulamentul provizoriu, importurile din China nu ar trebui să fie evaluate în mod izolat, ci cumulat cu importurile din Indonezia și Taiwan. Importurile cumulate din țările în cauză au crescut în cursul perioadei examinate cu 147 000 de tone, ceea ce depășește în mod clar pierderea de 116 000 de tone a industriei din Uniune din aceeași perioadă. În plus, cota de piață atinsă de importurile din China în perioada de anchetă, ca urmare a practicilor prejudiciabile de dumping, s-a ridicat la 18,3 %, adică nu la 4,6 %, care reprezintă cota de piață chineză dacă volumul pieței captive ar fi fost adăugat pe piața Uniunii pentru această anchetă.

(200) În lipsa altor observații privind importurile din țările în cauză, Comisia a confirmat toate celelalte concluzii enunțate la considerentele 263-270 din regulamentul provizoriu.

4.4.1. *Volumul și cota de piață a importurilor din țările în cauză*

(201) În lipsa oricăror observații cu privire la volumul și cota de piață a importurilor din țările în cauză, Comisia a confirmat toate concluziile enunțate la considerentele 271-277 din regulamentul provizoriu.

4.5. **Situația economică a industriei din Uniune**

4.5.1. *Observații cu caracter general*

(202) În lipsa oricăror observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate în considerentele 278-282 din regulamentul provizoriu.

4.5.2. *Indicatori macroeconomici*

(203) În conformitate cu tabelul 7 din regulamentul provizoriu, GI a afirmat că creșterea capacității de producție a industriei din Uniune a arătat că industria este în formă excelentă. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Comisia a observat că pe parcursul perioadei examinate, capacitatea de producție a crescut cu 1 %, ceea ce sprijină concluzia potrivit căreia capacitatea de producție a rămas practic stabilă în perioada examinată (considerentul 284 din regulamentul provizoriu). Prin urmare, afirmația a fost considerată nefondată.

(204) În ceea ce privește tabelul 8 din regulamentul provizoriu, STSS a atras atenția asupra scăderii consumului captiv și a volumului de vânzări al producătorilor din Uniune între 2018 și perioada de anchetă, pe care le-a atribuit scăderii pieței captive disproporționat de mari. Această afirmație a fost respinsă. Comisia a observat că nu există nicio legătură între evoluția volumelor pe piețele libere și pe piețele captive, în special deoarece, pe parcursul perioadei examinate, industria din Uniune funcționa cu o capacitate de producție neutilizată de peste 30 %. În plus, afirmația STSS pare eronată în fapt, deoarece evoluția pe piața captivă a fost stabilă în perioada examinată (tabelul 9 și considerentele 290-292 din regulamentul provizoriu), în timp ce industria din Uniune a pierdut o cotă de piață importantă (9,3 puncte procentuale) pe piața liberă în aceeași perioadă.

(205) GI a remarcat, făcând referire la tabelul 10 din regulamentul provizoriu, că scăderea productivității a fost cauzată de o creștere a ratei de ocupare a forței de muncă. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Cu toate acestea, nu se poate deduce că o astfel de scădere a productivității, chiar dacă a fost cauzată doar de o ușoară creștere a ratei de ocupare a forței de muncă de 4 % pe parcursul perioadei examinate, a fost responsabilă pentru prejudiciul suferit de industria din Uniune. Prejudiciul important suferit a fost demonstrat de alți indicatori, astfel cum se menționează în considerentele 307-310 din regulamentul provizoriu. Comisia a reamintit că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(206) Cu trimitere la tabelul 14 din regulamentul provizoriu, GI a susținut că efectul „vânzărilor captive" realizate de producătorii din Uniune a lipsit din evaluarea rentabilității. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Această afirmație a fost respinsă. Comisia a reamintit că, în conformitate cu practica decizională constantă, dacă o industrie este implicată în producție pentru vânzări pe piața liberă și producție destinată utilizării captive, aceasta din urmă este, în scopul evaluării mai multor factori de prejudiciu, exclusă din domeniul de aplicare al anchetei. Acest aspect a fost deja explicat în mod corespunzător în considerentele 254 și 255 din regulamentul provizoriu.

(207) În plus, GI a afirmat că ponderea vânzărilor pe piața liberă efectuate de industria din Uniune a fost prea mică (20 % din totalul vânzărilor Uniunii), în comparație cu consumul captiv, pentru a afecta situația generală a industriei din Uniune și, prin urmare, nu a existat niciun prejudiciu. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Astfel cum s-a menționat deja la considerentul 191 de mai sus, Comisia a reamintit că, în conformitate cu practica decizională constantă, dacă o industrie este implicată în mod egal în vânzările pe piața liberă și utilizarea captivă, aceasta din urmă este, în scopul evaluării majorității factorilor de prejudiciu, exclusă din domeniul de aplicare al anchetei. În ceea ce privește următorii indicatori economici referitori la industria din Uniune, s-a constatat că o analiză și o evaluare semnificativă trebuie să se concentreze asupra situației predominate de pe piața liberă: volumul vânzărilor și prețurile vânzărilor de pe piața Uniunii, cota de piață și profitabilitatea. În măsura în care a fost posibil și justificat, aceste constatări au fost în continuare comparate cu datele aferente pieței captive, pentru a prezenta un tablou complet al situației industriei din Uniune.

(208) În lipsa oricăror altor observații privind indicatorii macroeconomici, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 283-296 din regulamentul provizoriu.

4.5.3. *Indicatorii microeconomici*

(209) Producătorul-exportator chinez FSS a susținut că Comisia și-a întemeiat constatarea pe o analiză de la un capăt la altul, fără a evalua evoluțiile pozitive în situația industriei din Uniune cu privire la prețurile de vânzare până în 2018, adică în cea mai mare parte a perioadei examinate și ignorând faptul că scăderea vânzărilor a avut loc atunci când industria din Uniune era în cea mai profitabilă situație. Potrivit FSS, Comisia nu își poate întemeia concluziile privind prejudiciul pe scăderea cu 4 % a prețurilor de vânzare practicate de industria din Uniune între 2018 și perioada de anchetă, față de scăderea de 2 % a costurilor din aceeași perioadă. Cu alte cuvinte, constatarea existenței unui prejudiciu important nu poate fi susținută de scăderea netă de 2 % a prețului într-o perioadă izolată (perioada de anchetă). În plus, potrivit FSS, din 2018 până la perioada de anchetă industria din Uniune a vândut cu o marjă confortabilă peste costul de producție. Acest argument a trebuit să fie respins. Comisia a fost de acord cu faptul că, în perioada 2016-2018, prețurile și costurile au evoluat în paralel, după cum o arată o creștere de 22 % atât a prețurilor, cât și a costurilor, dar această situație nu a mai fost valabilă între anul 2018 și perioada de anchetă, când prețurile au scăzut cu 5 puncte procentuale, iar costurile doar cu 2 puncte procentuale. Piața FROI este foarte sensibilă la prețuri, iar din cauza creșterii puternice continue a importurilor la prețuri scăzute de dumping, industria din Uniune nu a avut altă alegere decât să ignore creșterea costurilor la stabilirea prețurilor sale de vânzare. Aceasta s-a tradus printr-o deteriorare puternică a indicatorilor financiari, inclusiv o scădere a profiturilor de la 5,1 % la 3,5 %, astfel cum se indică în tabelul 14 din regulamentul provizoriu.

(210) Producătorul-exportator chinez FSS a susținut că, în perioada 2016-2017, costul de producție al industriei din Uniune a înregistrat cea mai mare creștere. În aceeași perioadă s-a înregistrat cea mai mare creștere a volumului importurilor din țările în cauză, iar diferența de preț între aceste importuri și vânzările industriei din Uniune a fost de aproximativ 200 EUR pe tonă, cum a fost în perioada de anchetă. Cu toate acestea, din 2016 până în 2017, industria din Uniune a reușit să își mărească prețurile de vânzare cu 19 % și să transfere integral majorarea costurilor către clienții săi. Această afirmație a fost respinsă. În perioada 2016-2017, nu numai producătorii din Uniune, ci și producătorii din țările exportatoare și-au majorat prețurile chiar și cu 21 % sau 316 EUR pe tonă (a se vedea tabelul 6 din regulamentul provizoriu). Aceasta arată că, într-un mediu de piață caracterizat de o cerere cel puțin stabilă, producătorii din Uniune nu au putut beneficia decât parțial de această tendință, deoarece erau deja supuși unor presiuni din partea importurilor din țările în cauză, care au subcotat prețurile de vânzare ale industriei din Uniune. În plus, din cauza acestei presiuni și a menținerii nivelurilor de profitabilitate, industria din Uniune a pierdut o cotă de piață considerabilă în avantajul importurilor din țările în cauză în perioada 2016-2017.

(211) Producătorii-exportatori chinezi FSS și STSS au susținut că, în timp ce, în perioada de anchetă, industria din Uniune a afirmat că a înregistrat profituri semnificativ mai mici decât în 2016, investițiile lor au fost cu 57 % mai mari decât în 2016. Această plângere a fost deja examinată în considerentul 306 din regulamentul provizoriu. Comisia a reamintit că nivelurile crescute de investiții nu se traduc în creșteri corespunzătoare ale capacității (a se vedea tabelul 7 din regulamentul provizoriu). Prin urmare, investițiile au vizat doar menținerea capacităților existente și înlocuirea în mod corespunzător a activelor de producție necesare.

(212) Făcând referire la tabelul 11 din regulamentul provizoriu, STSS a susținut că scăderea minoră a prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune între 2018 și perioada de anchetă ar trebui să fie analizată în legătură cu o creștere bruscă a importurilor la prețuri reduse din Indonezia. Comisia a reamintit că au fost îndeplinite condițiile pentru o evaluare cumulativă a importurilor din toate cele trei țări în cauză și, prin urmare, importurile dintr-o țară nu pot fi considerate separat de importurile din celelalte țări în cauză.

(213) În ceea ce privește tabelul 13 din regulamentul provizoriu, GI a afirmat că scăderea stocurilor între 2018 și perioada de anchetă a evidențiat o performanță de vânzare pozitivă a industriei din Uniune. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Această afirmație a fost respinsă. Vânzările pe piața liberă din Uniune au scăzut cu 13 % în perioada examinată, astfel cum se indică în tabelul 8 din regulamentul provizoriu. Ușoara scădere a stocurilor din perioada respectivă, invocată de Indonezia, nu a fost reprezentativă și nu este de natură să pună sub semnul întrebării tendința observată a vânzărilor.

(214) GI a susținut, făcând trimitere la tabelul 14 din regulamentul provizoriu, că prejudiciul suferit de industria din Uniune a fost cauzat de un nivel ridicat al investițiilor în 2017, care a reprezentat o povară financiară în perioada următoare, și anume, în 2018 și în perioada de anchetă. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Această afirmație a fost respinsă. De obicei, investițiile sunt finanțate din lichidități reținute sau din împrumuturi. În ceea ce privește costurile și impactul asupra profiturilor, astfel de investiții se amortizează pe o perioadă lungă de cel puțin cinci ani. În consecință, o scădere a profitului de peste 50 de milioane EUR, astfel cum a

fost observată între 2017 și 2018, sau chiar de peste 80 de milioane EUR, astfel cum a avut loc între 2017 și sfârșitul perioadei de anchetă, nu poate fi atribuită investițiilor realizate în 2017, care s-au ridicat în total la 48 milioane EUR, dar care au fost amortizate pe o perioadă de cel puțin cinci ani.

(215) Producătorul-exportator chinez STSS a susținut că o utilizare a capacității de aproximativ 70 % nu a fost un semn de prejudiciu, deoarece aceasta a fost similară cu capacitatea totală medie stabilită în toate categoriile de oțel din cadrul anchetei de salvgardare privind oțelul. Această afirmație a fost respinsă. În primul rând, Comisia a subliniat că rata de utilizare a capacității de producție a industriei din Uniune a scăzut în perioada examinată de la 69 % la 66 %. În al doilea rând, anchetele antidumping și de salvgardare fac obiectul unor cadre juridice diferite. Prin urmare, orice observații sau concluzii formulate în cadrul unei anchete de salvgardare nu pot fi transpuse într-o anchetă antidumping. Comisia trebuie să evalueze toți factorii și indicii economici relevanți care influențează situația industriei în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază și, în timp ce unul sau mai mulți indicatori nu pot oferi neapărat orientări decisive, în cadrul prezentei anchete, evoluția, precum și nivelul de utilizare a capacității de producție indică un prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping.

(216) În lipsa oricăror altor observații privind indicatorii microeconomici, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 297-306 din regulamentul provizoriu.

4.5.4. *Concluzie privind prejudiciul*

(217) În lipsa oricăror altor observații referitoare la concluzia privind prejudiciul, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 307-310 din regulamentul provizoriu.

5. **CAUZALITATEA**

5.1. **Efecte ale importurilor care fac obiectul unui dumping**

(218) Ca urmare a afirmației menționate la considerentul 189 de mai sus, producătorul-exportator FSS a susținut că scăderea vânzărilor industriei din Uniune (- 94 000 milioane de tone) și a cotei de piață (-7,3 %) a fost mai pronunțată în 2017. Cu toate acestea, industria din Uniune nu a fost prejudiciată în acel an, ci a înregistrat profituri excepționale. În opinia FSS, importurile în cauză au crescut ca urmare a retragerii voluntare a vânzărilor industriei din Uniune de pe piața liberă a Uniunii (determinată de o mai mare atenție acordată sectorului din aval). Această afirmație a fost respinsă. Nu se poate considera că industria din Uniune se afla sub presiunea de a reține vânzările de pe piața liberă. În schimb, industria din Uniune a avut în vedere, pe parcursul întregii perioade, ample capacități neutilizate pentru a vinde cantități mai mari pe piața liberă decât a făcut efectiv acest lucru (a se vedea considerentele 283-285 și tabelul 7 din regulamentul provizoriu).

(219) Cu referire la tabelul 7 din regulamentul provizoriu, GI a afirmat că creșterea importurilor din țările în cauză nu a avut niciun efect semnificativ asupra producției industriei din Uniune, deoarece aceasta a scăzut doar cu 3 % pe parcursul perioadei examinate. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Comisia a observat că o scădere de 3 % nu este nesemnificativă, deși alți factori de prejudiciu au arătat o tendință și mai puternică în perioada examinată și face trimitere, în acest sens, la considerentele 307-311 din regulamentul provizoriu.

(220) Cu referire la tabelul 8 din regulamentul provizoriu, GI a afirmat că vânzările pe piața liberă ale industriei din Uniune s-au stabilizat după 2017 și au crescut între 2018 și perioada de anchetă, ceea ce ar arăta că importurile de produs care face obiectul anchetei nu au avut niciun impact asupra vânzărilor industriei din Uniune. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Comisia a observat că între 2016 și 2017 cota de piață a industriei din Uniune a scăzut de la 71,2 % la 63,9 % și că scăderea de la 63,9 % la 61,9 % între 2017 și perioada de anchetă a fost mai puțin pronunțată. Chiar dacă scăderea globală a fost într-adevăr mai importantă în prima parte a perioadei examinate, nu se poate considera că a revenit la un nivel sănătos cota de piață a industriei din Uniune, întrucât, în ansamblu, a existat o scădere de la 71,2 % la 61,9 %. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(221) Producătorii-exportatori din China, FSS și STSS, au susținut că importurile din China nu au prejudiciat producătorii din Uniune, dar că importurile din Indonezia au avut acest efect. Aceștia au susținut că profiturile producătorilor din Uniune nu au fost afectate de importurile din China, deoarece profitul a scăzut de la 10,2 % la 5,1 % între 2017 și 2018, ceea ce a coincis cu creșterea bruscă a importurilor din Indonezia, în timp ce, în aceeași perioadă, importurile din China au scăzut. Afirmațiile respective au fost respinse. În conformitate cu considerentele 263-270 din regulamentul provizoriu, condițiile pentru o evaluare cumulativă au fost îndeplinite. Așadar, importurile din China nu pot fi privite izolat de importurile din Indonezia sau Taiwan.

(222) În lipsa oricăror altor observații referitoare la atribuirea cauzei prejudiciului identificat la adresa importurilor în cauză, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentul 312 din regulamentul provizoriu.

5.2. **Efectele altor factori**

(223) Făcând trimitere la tabelul 11 din regulamentul provizoriu, STSS a susținut că, în cursul perioadei examinate, costurile de producție suportate de industria din Uniune au crescut cu 20 %, afirmând că această creștere a fost responsabilă de prejudiciul suferit de industria din Uniune. Această afirmație a fost respinsă. În considerentul 319 din regulamentul provizoriu, s-a explicat deja că, la un moment dat, industria din Uniune nu a mai fost în măsură să transfere creșterea globală a costurilor materiilor prime către prețurile sale de vânzare din cauza presiunii exercitate asupra prețurilor de către importurile care au făcut obiectul unui dumping. Prin urmare, ceea ce a cauzat prejudiciul nu a fost creșterea costului de producție ca atare, ci incapacitatea de a-l transfera din cauza importurilor care au făcut obiectul unui dumping.

(224) GI a susținut că evoluția pieței captive a cauzat prejudiciul, nu dezvoltarea pieței libere. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Această afirmație a fost respinsă. Dezvoltarea pieței captive nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune. Vânzările pe piața liberă au scăzut cu 13 % (- 150 000 tone) în perioada examinată, în timp ce consumul captiv a fost relativ stabil (- 20 000 tone).

(225) GI a afirmat, de asemenea, că Comisia nu a abordat prețurile de vânzare internă practicate de industria din Uniune, deoarece acestea ar fi trebuit să cauzeze prejudiciul. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale. Această afirmație a fost respinsă. Comisia a stabilit că vânzările interne nu au fost efectuate în condiții de deplină concurență și, prin urmare, nu au fost luate în considerare pentru evaluarea prejudiciului.

(226) Producătorul-exportator STSS a susținut că, după instituirea taxelor antidumping, este probabil să apară surse diferite de importuri, de exemplu Republica Coreea. Cu toate acestea, întrucât prețurile medii de import din Republica Coreea au fost în mod constant semnificativ mai mici decât cele din China, producătorii din Uniune ar fi și mai afectați de aceste importuri, mai degrabă decât de importurile din China. Această afirmație a fost respinsă. În primul rând, nu există dovezi suficiente privind existența unui dumping prejudiciabil în ceea ce privește aceste importuri care, după cum s-a arătat în prezenta anchetă, este diferit de dumpingul din China. În al doilea rând, deși pe parcursul perioadei examinate prețurile medii de import de FROI din China au fost mai mari decât prețurile din Republica Coreea, importurile din China au subcotat totuși în mod constant vânzările industriei din Uniune. Aceste calcule ale subcotării, care nu au fost contestate de nicio parte interesată, au fost efectuate prin compararea unor tipuri de produse similare, ceea ce nu se poate efectua pe baza datelor statistice Eurostat, iar prețurile Coreei de Sud la care se face referire sunt prețurile date de Eurostat. În al treilea rând, prejudiciul a fost cauzat de importurile din China și din cauza volumului lor, care a crescut cu 14 % în cursul perioadei examinate, în timp ce volumul importurilor din Republica Coreea a scăzut cu 49 % în aceeași perioadă. În plus, volumul importurilor din China a fost de aproximativ trei ori mai mare în 2016 și de aproximativ șapte ori mai mare în perioada de anchetă, în comparație cu volumul importurilor din Republica Coreea.

(227) Producătorul-exportator STSS a reiterat afirmația potrivit căreia supracapacitatea din Uniune a fost o cauză a prejudiciului cauzat industriei din Uniune. Această afirmație a fost respinsă din motivele menționate în considerentul 322 din regulamentul provizoriu.

(228) În lipsa oricăror altor observații referitoare la atribuirea cauzei prejudiciului identificat altor factori decât importurile în cauză, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 319-325 din regulamentul provizoriu.

5.2.1. *Concluzie*

(229) Pe baza celor menționate mai sus și în lipsa altor observații, Comisia a concluzionat că niciunul dintre ceilalți factori examinați în etapa provizorie și în etapa definitivă nu era în măsură să producă vreun impact relevant asupra situației prejudiciabile a industriei din Uniune. Prin urmare, niciunul dintre factori, analizați individual sau colectiv, nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune într-o măsură care să implice faptul că această legătură nu ar mai fi autentică și substanțială, confirmându-se astfel concluzia de la considerentele 326 și 327 din regulamentul provizoriu.

6. **NIVELUL MĂSURILOR**

6.1. **Examinarea marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune în cazul Taiwanului**

(230) Exportatorul chinez FSS a susținut că prețul indicativ calculat în scopul evaluării marjelor de subcotare a fost majorat de subvențiile primite de producătorii din Uniune. Având în vedere subvențiile primite, nu a existat niciun motiv pentru a adăuga o sumă pentru costurile de conformitate viitoare. De asemenea, cheltuielile pentru cercetare și dezvoltare și costurile cu forța de muncă ar trebui să fie reduse în funcție de subvențiile primite în perioada de anchetă. În caz contrar, s-ar ajunge la un dublu beneficiu pentru societățile incluse în eșantion.

(231) Această afirmație a fost respinsă. În primul rând, aceasta nu a fost susținută de dovezi corespunzătoare. În al doilea rând, nu există o dublă contabilizare, deoarece costul verificat al datelor de producție pentru industria din Uniune în perioada de anchetă ține cont deja de orice subvenții primite de producătorii din Uniune, precum și de costurile lor de conformare actuale și orice adăugare se referă numai la costurile viitoare de conformare în sensul articolul 7 alineatul (2d) din regulamentul de bază, care vor fi suportate într-o perioadă de timp diferită. În acest sens, Comisia a dedus, unde a fost cazul, costurile curente deja luate în considerare pentru a se ajunge la costuri viitoare.

(232) După comunicarea constatărilor provizorii și din nou, după comunicarea constatărilor finale, mai multe părți au pus la îndoială aplicarea unui profit-țintă de 8,7 %, care a fost media marjelor de profit realizate de industria din Uniune în 2016 (7,2 %) și 2017 (10,2 %). Părțile au susținut în special că Comisia a declarat că anul 2017 a fost un an excepțional pentru industria din Uniune, iar rentabilitatea acestui an era, prin urmare, susceptibilă de a fi afectată. Același lucru a fost menționat și în Regulamentul de instituire a unor măsuri de salvgardare definitive privind produsele siderurgice. În plus, cota de piață a importurilor din țările în cauză în 2017 a fost deja de 25 %, în timp ce în 2016 cota de piață a acestor importuri a fost considerabil mai mică decât în 2017 (18,3 %). Prin urmare, Comisia ar trebui să utilizeze doar o marjă de profit de 6 % sau marja de profit realizată în 2016 mai degrabă. În schimb, Eurofer a stipulat că industria din Uniune a pierdut în 2017 o cotă de piață semnificativă (7,3 puncte procentuale) în comparație cu 2016, având în vedere nivelul crescut al importurilor și că rentabilitatea de 10,2 % realizată în anul respectiv nu a fost, prin urmare, excepțional de mare și ar trebui folosită ca profit-țintă.

(233) Comisia a confirmat că utilizarea unui profit-țintă de 8,7 % este justificată pentru motivele expuse în considerentul 331 din regulamentul provizoriu. În conformitate cu articolul 7 alineatul (2c) din regulamentul de bază, profitul-țintă utilizat se stabilește ținând seama de factori precum nivelul de rentabilitate înainte de creșterea importurilor din țările în cauză, nivelul de rentabilitate necesar pentru a acoperi toate costurile și investițiile, cercetarea și dezvoltarea (R&D) și inovarea, precum și nivelul de rentabilitate preconizat în condiții normale de concurență. Chiar dacă importurile din RPC și din Taiwan existau deja în mod evident, în 2017 importurile din Indonezia erau încă la un nivel foarte scăzut ([22]) și, prin urmare, cifra profitului din 2017 reflectă nivelul rentabilității înainte de creșterea importurilor din toate țările în cauză. În plus, cota de piață combinată a importurilor din țările în cauză a înregistrat în 2017 o pondere de 25 %, care este deja, într-adevăr, semnificativă și, prin urmare, este posibil ca marja de profit realizată de industria din Uniune în anul respectiv să înregistreze o scădere, fapt care ar putea face ca anul respectiv să nu fie adecvat pentru stabilirea unui profit-țintă adecvat. Cu

([22]) Indonezia a deținut o cotă de piață de 0,0014 % în 2017, dar în 2018 cota sa de piață a fost de 3,7 %.

toate acestea, după cum s-a explicat la considerentul 331 din regulamentul provizoriu, 2017 a fost un an excepțional și, prin urmare, chiar dacă marja de profit a industriei din Uniune a fost în scădere, aceasta a fost încă la un nivel suficient de ridicat, chiar dacă este derivată dintr-un an care nu reflectă pe deplin condițiile normale de concurență. Așadar, Comisia a confirmat că includerea anului 2017 în ecuație și stabilirea profitului-țintă pe baza unei medii a profiturilor din 2016 și 2017 respectă pe deplin cerințele articolului 7 alineatul (2c) din regulamentul de bază.

(234) În plus, în urma comunicării constatărilor finale, Marcegaglia a susținut că Comisia ar fi trebuit să stabilească prețul indicativ al FROI cu finisaj negru pe baza unui profit-țintă mai mic care să reflecte caracteristicile specifice ale FROI cu finisaj negru semifabricate, spre deosebire de FROI cu finisaj alb fabricate.

(235) Această afirmație a fost respinsă. După cum se prevede în considerentul 30 de mai sus și în considerentul 46 din regulamentul provizoriu, rulourile de laminate cu finisaj negru și alb au aceleași caracteristici fizice și chimice de bază și ambele sunt considerate, prin urmare, a fi produsul în cauză. Profitul-țintă folosit de Comisie se bazează, așadar, pe datele privind profitul pentru ambele și astfel reflectă caracteristicile specifice ale FROI cu finisaj negru semifabricate, spre deosebire de FROI cu finisaj alb fabricate.

(236) Eurofer a susținut că marjele de prejudiciu stabilite în regulamentul provizoriu au fost subestimate. În mod special, Eurofer a prezentat noi dovezi care ar trebui să justifice o creștere a ajustărilor efectuate în temeiul articolului 7 alineatele (2c) și (2d) din regulamentul de bază, cu trimitere la considerentele 332 și 333 din regulamentul provizoriu. Aceste afirmații au fost parțial acceptate. Prin urmare, ajustările au fost corectate în sens ascendent în ceea ce privește pierderile de investiții [articolul 7 alineatul (2c)] pentru un producător din Uniune și, de asemenea, în ceea ce privește costurile de conformare viitoare [articolul 7 alineatul (2d)] pentru doi producători din Uniune. După comunicarea constatărilor finale, au fost reiterate două solicitări cu privire la unul dintre producătorii incluși în eșantion, dar nu au putut fi acceptate alte ajustări.

(237) După comunicarea constatărilor finale, Eurofer și-a reiterat afirmația potrivit căreia ajustările prețului indicativ al industriei din Uniune, efectuate de Comisie în temeiul articolului 7 alineatele (2c) și (2d) din regulamentul de bază au fost insuficiente. În opinia sa, Comisia ar trebui să rămână flexibilă și să permită societăților să prezinte dovezi suplimentare prin care să-și susțină afirmațiile, chiar și după verificări la fața locului atunci când aceste informații nu mai pot fi verificate.

(238) Această afirmație a fost respinsă. Majoritatea acestor afirmații (cu excepția afirmațiilor care s-au dovedit a fi justificate și parțial acceptate și pentru care s-a acordat o ajustare, după cum s-a explicat în considerentul 236 de mai sus) au fost abordate pentru prima dată numai după comunicarea constatărilor provizorii, deoarece producătorii incluși în eșantion nu au răspuns la întrebările relevante din chestionar și nici nu au făcut astfel de afirmații în timpul verificărilor la fața locului și nu s-a prezentat niciun motiv obiectiv pentru incapacitatea de a transmite aceste informații în timp util. Prin urmare, Comisia a considerat că este nejustificată transmiterea cu întârziere a informațiilor de către producătorii incluși în eșantion, constând în multe cazuri din cifre și afirmații complet noi, imposibil de verificat în etapa respectivă a anchetei.

(239) În ceea ce privește ajustările prevăzute la articolul 7 alineatul (2d) din regulamentul de bază privind costurile sociale și de mediu viitoare, Eurofer a acuzat Comisia că a adoptat o abordare discriminatorie împotriva industriei din Uniune, întrucât Comisia a refuzat să extrapoleze datele de la un producător inclus în eșantion și să le aplice pentru ceilalți doi producători incluși în eșantion, în timp ce Comisia calculase o marjă de dumping individuală pentru producătorul-exportator chinez Zhenshi utilizând informațiile disponibile de la alți producători-exportatori din RPC.

(240) Această afirmație a fost respinsă. Eurofer face trimitere la două situații diferite – calcularea marjei de dumping a unui producător-exportator în temeiul articolului 18 alineatul (3) și calcularea unui preț indicativ individual specific societății – care, prin urmare, nu sunt comparabile. Potrivit explicațiilor prezentate în considerentele 87-92 menționate anterior, calculul valorii normale a societății Zhenshi s-a efectuat în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază utilizând elemente de probă disponibile numai pentru unele date, în timp ce, în ceea ce privește prețul indicativ al producătorilor din Uniune, nu a fost vorba de necooperare, iar Comisia a avut la dispoziție toate elementele de probă pentru a-și formula concluziile. În plus, viitoarele investiții de mediu și costurile operaționale analizate în prezentul document au prezentat un caracter specific societății, ceea ce a determinat ca orice extrapolare la celelalte societăți incluse în eșantion să devină inadecvată.

(241) Eurofer a mai susținut că situația prejudiciului s-a agravat și mai mult după 30 iunie 2019, adică după încheierea perioadei de anchetă, iar Comisia ar trebui să țină seama de această agravare atunci când decide cu privire la nivelul măsurilor definitive. În acest sens, Eurofer a făcut referire la articolul 14 alineatul (5), articolul 9 alineatul (4) și articolul 7 alineatele (2c) și (2d) din regulamentul de bază. Comisia a luat act de faptul că au fost acordate ajustări în temeiul articolului 7 alineatele (2c) și (2d), astfel cum se prevede la considerentul 236 **Error! No bookmark name given.**de mai sus și la considerentele 330-334 din regulamentul provizoriu. În plus, importurile au fost înregistrate, dar condițiile pentru colectarea retroactivă nu au fost îndeplinite (a se vedea considerentele 321-325). De asemenea,

Comisia nu a constatat *o nouă creștere substanțială a importurilor care fac obiectul anchetei, în cursul perioadei de informare prealabilă*, având în vedere articolul 9 alineatul (4), care, dacă ar fi fost respectat, ar fi cerut ca prejudiciul suplimentar care rezultă din această creștere să se reflecte în determinarea marjei de prejudiciu. Prin urmare, afirmația a fost considerată lipsită de temei.

(242) Având în vedere modificările de mai sus aduse calculelor privind subcotarea prețurilor de referință și modificările marjelor de dumping menționate în considerentele 178 și 180 de mai sus, tabelul de la considerentul 336 din regulamentul provizoriu se actualizează după cum urmează:

Țara	Societate	Marja de dumping (%)	Marja de subcotare (%)
Taiwan	Yieh United Steel Co. și Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2
Taiwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taiwan	Toate celelalte societăți	7,5	24,2

(243) În lipsa oricăror altor observații cu privire la examinarea marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune pentru Taiwan, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 330-336 din regulamentul provizoriu.

6.2. **Examinarea marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune în cazul Indoneziei și al RPC**

6.2.1. *Subcotarea prețurilor de referință și comparația dintre marja de subcotare a prețurilor de referință și marja de dumping*

(244) Cu referire la hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019 în cauza T-301/16 Jindal Saw Ltd și Jindal Saw Italia S.p.A. împotriva Comisiei Europene („Jindal Saw") ([23]), exportatorul chinez FSS a susținut că este posibil ca nivelul de comercializare la care s-a efectuat comparația dintre prețurile de export și prețurile de vânzare ale industriei din Uniune să nu fi fost același, deoarece producătorii din Uniune vând, de obicei, prin filiale (și anume, societăți afiliate). În acest sens, FSS a solicitat să i se comunice detalii suplimentare privind calculul marjei de prejudiciu. Referitor la această afirmație, Comisia clarifică faptul că, pentru a calcula marjele de subcotare, au fost luate în considerare numai vânzările producătorilor din Uniune către societăți neafiliate. În ceea ce privește calculele de subcotare a prețurilor de referință, prețurile de vânzare ale industriei din Uniune nu au fost utilizate, deoarece prețurile indicative s-au bazat pe costul de producție al producătorilor incluși în eșantion. În plus, nicio altă informație din dosar nu a indicat necesitatea de a aplica orice nivel de ajustare comercială. În sfârșit, Comisia nu trebuie să divulge datele subiacente obținute de la producătorii din Uniune, întrucât aceste date sunt confidențiale în sensul articolul 19 din regulamentul de bază.

(245) În urma comunicării constatărilor provizorii și după comunicarea constatărilor finale, STSS a susținut că, la compararea prețurilor sale de vânzare cu prețurile de vânzare ale industriei din Uniune, Comisia nu ar fi trebuit să deducă VAG și profitul importatorului său afiliat, deoarece acest lucru ar fi încălcat drepturile *Jindal Saw*, astfel cum confirmă Hotărârea din 2 aprilie 2020, T-383/17, Hansol Paper Co. Ltd împotriva Comisiei Europene („Hansol Paper") ([24]).

(246) Comisia a respins această afirmație. În ceea ce privește elementele luate în considerare pentru calcularea subcotării (în special prețul de export), Comisia trebuie să identifice primul punct în care are loc (sau poate avea loc) concurența cu producătorii din Uniune pe piața Uniunii. Acest punct reprezintă, de fapt, prețul de cumpărare al primului importator neafiliat, deoarece societatea în cauză are, în principiu, opțiunea de a se aproviziona fie de la industria din Uniune, fie de la furnizori din străinătate.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=ro&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) În acest caz, prețul de import pentru unele dintre vânzările la export nu poate fi avut în vedere la valoarea nominală, deoarece producătorul-exportator și importatorul sunt afiliați. Prin urmare, pentru a stabili un preț de import fiabil în condiții de concurență deplină, un astfel de preț trebuie să fie construit folosind prețul de revânzare al importatorului aferent către primul client independent ca punct de plecare. Pentru a realiza această reconstrucție, regulile privind construirea prețului de export, astfel cum figurează acestea la articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, sunt pertinente și se aplică prin analogie, în măsura în care sunt relevante pentru determinarea prețului de export în scopul stabilirii dumpingului. Aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază permite obținerea unui preț care este pe deplin comparabil cu prețul utilizat la examinarea vânzărilor efectuate către clienți independenți și, de asemenea, comparabil cu prețul de vânzare al industriei din Uniune.

(248) Prin urmare, pentru a permite o comparație echitabilă, este garantată o deducere a costurilor VAG și a profitului din prețul de revânzare către clienți independenți, efectuată de importatorul afiliat, pentru a ajunge la un preț fiabil ([25]).

(249) O astfel de deducere trebuie aplicată, de asemenea, pentru calcularea subcotării. Într-adevăr, prețul indicativ al industriei din Uniune se bazează pe costul său de producție plus profitul-țintă, fără a lua în considerare dacă este apoi vândut în Uniune clienților afiliați sau neafiliați și, prin urmare, trebuie comparat cu prețul CIF (franco vămuit) al exporturilor, care nu include prin definiție VAG și profitul importatorilor afiliați din Uniune.

(250) Ca urmare a comunicării constatărilor provizorii, FSS a susținut că, întrucât 32 % din volumele sale exportate constituie NCP-uri care nu au fost vândute de către producătorii din Uniune incluși în eșantion și, prin urmare, nu au fost contabilizate în calculele subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, aceste calcule ar încălca Hotărârea din 24 septembrie 2019, T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd împotriva Comisiei Europene („Hubei Xinyegang"), punctul 74 ([26]). STSS a formulat o afirmație similară cu privire la 8 % din volumele sale de vânzări din Uniune. Aceste afirmații au fost reiterate după comunicarea constatărilor finale.

(251) Comisia a respins aceste afirmații. În primul rând, *Hubei Xinyegang* face obiectul unui apel la Curtea de Justiție. Prin urmare, constatările din hotărâre referitoare la chestiunea care face obiectul solicitării nu sunt definitive. În al doilea rând, Comisia a observat că, la evaluarea marjelor de subcotare ale prețurilor de vânzare și ale prețurilor indicative, modelele exportate către Uniune din țările în cauză constituie referința pentru comparație. Însuși faptul de a face o comparație între vânzările la export ale producătorilor-exportatori și vânzările industriei din Uniune arată că industria din Uniune nu a vândut toate modelele exportate. În cazul de față, rata de concordanță a fost de 84 % pentru toți producătorii-exportatori chinezi care fac obiectul anchetei, ceea ce Comisia a considerat suficient pentru a asigura o comparație amplă și echitabilă a modelelor exportate și a celor vândute de industria din Uniune. În al treilea rând, regulamentul de bază nu impune Comisiei să efectueze separat analiza prețurilor pentru fiecare tip de produs. Mai degrabă, cerința legală este o determinare la nivelul produsului similar. În cele din urmă, Comisia a concluzionat că toate NCP-urile făceau parte din produsul în cauză și concurau între ele, cel puțin într-o anumită măsură. Prin urmare, procentul exporturilor producătorilor-exportatori incluși în eșantion, care nu au fost vândute de industria din Uniune, nu constituie o categorie separată a produsului în cauză, ci concurează pe deplin cu categoriile rămase pentru care s-a constatat o potrivire.

(252) Făcând trimitere la punctul 71 din *Hubei Xinyegang*, STSS a observat că volumele de vânzări ale eșantionului industriei din Uniune, utilizate pentru calculele subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, nu au constituit vânzările totale ale industriei din Uniune pentru produsul similar efectuate de către părțile incluse în eșantion. Aceasta a susținut că, în conformitate cu punctul 71 din hotărârea menționată, acest lucru nu va fi permis. Potrivit celor menționate în considerentul 250 de mai sus, această hotărâre face obiectul unui recurs. Pe fond, Comisia a menționat că nu poate adăuga la comparație vânzările industriei din Uniune ale anumitor NCP-uri care nu sunt vândute de producătorii-exportatori. Într-adevăr, pentru a asigura o comparație echitabilă, Comisia a efectuat o comparație cu alte produse similare și, prin urmare, nu a luat în considerare modelele care se încadrează în definiția produsului și care sunt vândute de industria din Uniune, dar care nu au fost exportate de STSS. În al doilea rând, după cum s-a menționat la considerentul anterior, regulamentul de bază nu impune Comisiei să efectueze separat analiza prețurilor pentru fiecare tip de produs. Mai degrabă, cerința legală este o determinare la nivelul produsului similar. Deși NCP-urile sunt utilizate ca punct de plecare pentru o astfel de evaluare, acest lucru nu înseamnă că NCP-urile diferite nu se află în concurență. Astfel, faptul că anumite NCP-uri ale industriei din

([25]) În orice caz, valoarea vânzărilor realizate de STSS prin intermediul importatorului său afiliat a fost foarte mică, astfel încât impactul ajustării prețului de export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9), asupra marjei de subcotare ar fi neglijabil.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14413842

Uniune nu au fost comparate cu importurile în Uniune de la STSS nu înseamnă că acestea nu sunt supuse presiunii exercitate asupra prețurilor din cauza acestor importuri. În al treilea rând, Comisia a subliniat, de asemenea, că volumele de vânzări ale industriei din Uniune ale NCP-urilor potrivite care sunt utilizate în calculele cu privire la STSS au reprezentat aproximativ de două ori volumul vânzărilor de STSS pe piața Uniunii și, prin urmare, este în mare măsură reprezentativ. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(253) GI a pus sub semnul întrebării posibilitatea de a compara prețurile de import și prețurile de vânzare ale industriei din Uniune în ceea ce privește gama de produse. Comisia a clarificat faptul că la calculele marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative baza a fost o comparație care ia în considerare numerele de control ale produsului, ceea ce garantează că se compară doar produsele similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază. În orice caz, importurile din țările în cauză concurează cu toate produsele vândute de industria din Uniune și nu există nicio probă care să arate că partea minoră din importurile totale ce nu poate fi direct comparată cu tipurile de produse vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion nu este capabilă să exercite o presiune concurențială asupra industriei din Uniune.

(254) În urma modificărilor marjelor de dumping, astfel cum se explică în secțiunea 3 de mai sus, și a modificărilor marjelor de subcotare a prețurilor de referință, astfel cum se explică în secțiunea 6.1 de mai sus, tabelul de la considerentul 337 din regulamentul provizoriu se actualizează după cum urmează:

Țara	Societate	Marja de dumping (%)	Marja de subcotare (%)
Indonezia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
RPC	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5
	Toate celelalte societăți	106,5	19

6.2.2. *Distorsiuni privind materiile prime*

(a) Indonezia

(255) În lipsa observațiilor referitoare la existența unor distorsiuni privind materiile prime în Indonezia și ponderea de materie primă distorsionată din costurile de producție ale produsului care face obiectul anchetei, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 342-346 din regulamentul provizoriu.

(b) RPC

(256) În urma comunicării constatărilor provizorii, doi producători-exportatori chinezi au prezentat solicitări cu privire la solicitarea și constatările Comisiei în temeiul articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază. Comisia a acceptat o solicitare și le-a respins pe celelalte, astfel cum se explică în considerentele de mai jos. În plus, Comisia a corectat o eroare materială care afectează un producător-exportator chinez care, însă, nu a avut niciun impact asupra constatărilor ([27]).

(257) Un producător-exportator chinez a susținut că, atunci când a comparat diferența de preț dintre prețul de referință și prețul de achiziție real al materiei prime distorsionate ale acestei societăți [astfel cum a fost mandatată prin articolul 7 alineatul (2a) al doilea paragraf], Comisia a comparat aceste prețuri în condiții de livrare diferite, ceea ce a condus la o diferență între cele două prețuri mărită artificial.

([27]) Comisia a explicat producătorului-exportator în cauză detaliile aceste erori materiale în documentul de informare specific.

(258) Comisia a fost de acord cu această afirmație și a revizuit calculul în consecință. Comisia a furnizat societății în cauză un calcul revizuit în comunicarea specifică de informații. Totuși, această modificare nu a afectat constatarea potrivit căreia prețul materiei prime a fost semnificativ mai mic în comparație cu prețul de referință nedistorsionat.

(259) Doi producători-exportatori chinezi au susținut că, la calcularea ponderii uneia dintre materiile prime asupra costului său total de producție, pentru a stabili dacă se atinge pragul de 17 %, Comisia nu a ales un numitor adecvat. Aceste societăți au susținut că Comisia a exclus din costul de producție costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale (VAG), majorând astfel în mod artificial ponderea acestei materii prime în costul de producție al societăților. Aceste societăți au susținut că, în schimb, Comisia ar fi trebuit să adauge la numitor costurile VAG.

(260) Comisia a precizat că este de necontestat faptul că articolul 7 alineatul (2a) se referă la costul de producție al produsului în cauză ca fiind valoarea care trebuie utilizată în calcul (numitorul). Comisia a reamintit totodată faptul că noțiunea de cost de producție din regulamentul de bază nu include costurile VAG. Acest fapt este susținut de interpretarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, care prevede că „valoarea normală a produsului similar se calculează pe baza costului de producție din țara de origine, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale […]”.

(261) Prin urmare, în opinia Comisiei, este clar că numitorul utilizat în aplicarea dispozițiilor articolului 7 alineatul (2a), și anume costul de producție, nu trebuie să includă costurile VAG. Comisia a respins această afirmație.

(262) În al doilea rând, cei doi producători-exportatori au contestat faptul că Comisia utilizase costul nedenaturat al unei anumite materii prime ca fiind numărătorul (înmulțit cu cantitatea consumată), pe de o parte, și costul real de producție ca numitorul, pe de altă parte. Astfel, aceste societăți au susținut că această abordare a denaturat calculul și au solicitat, prin urmare, ca Comisia să revizuiască acest aspect al calculului în consecință, prin compararea valorilor nedistorsionate atât la numărător, cât și la numitor.

(263) În acest sens, Comisia a observat că formularea dispoziției juridice relevante este clară: „În sensul prezentului regulament, o singură materie primă – prelucrată sau neprelucrată – inclusiv energia, în legătură cu care se constată o distorsiune, trebuie să reprezinte nu mai puțin de 17 % din costul de producție al produsului în cauză. În scopul efectuării acestui calcul, se utilizează un preț nedistorsionat al materiei prime, astfel cum este stabilit pe piețele internaționale reprezentative.”

(264) Prin urmare, utilizând o valoare nedistorsionată a materiilor prime în cauză ca numărător și costul efectiv de producție al societăților ca numitor, Comisia a aplicat în mod corespunzător această dispoziție din regulamentul de bază.

(265) Cei doi producători-exportatori chinezi incluși în eșantion au formulat solicitări suplimentare cu privire la aplicarea articolul 7 alineatul (2a), referitoare la aspecte specifice societății. În consecință și pentru a păstra confidențialitatea datelor, Comisia a abordat în detaliu afirmațiile lor în cadrul comunicării individuale. În orice caz, aceste observații suplimentare au fost respinse.

(266) În cele din urmă, Comisia a evaluat situația specifică a producătorului-exportator chinez pentru care, din cauza lipsei unei cooperări suficiente, nu a putut verifica informațiile relevante necesare pentru efectuarea unei evaluări corespunzătoare în temeiul articolul 7 alineatul (2a) ([28]). În acest context, Comisia a recurs la aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază. Astfel, Comisia a considerat că constatările făcute cu privire la cei doi producători-exportatori chinezi incluși în eșantion, și anume existența unor distorsiuni privind materiile prime în conformitate cu dispozițiile articolului 7 alineatul (2a), care se bazau pe informații verificate, ar trebui să se aplice și acestei societăți.

(267) În lipsa unor observații suplimentare referitoare la existența unor distorsionări privind materiile prime în RPC și ponderea de materie primă distorsionată din costurile de producție ale produsului care face obiectul anchetei, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 347-350 din regulamentul provizoriu.

([28]) Comisia nu a putut verifica datele esențiale pentru a efectua o analiză adecvată. Datele neverificate, rezultate din lipsa cooperării, au inclus, printre altele, cheltuielile generale de producție și, prin urmare, costul total de producție.

6.2.3. *Interesul Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază*

6.2.3.1. Capacități neutilizate în țara exportatoare

(268) În lipsa oricăror observații privind existența unor capacități neutilizate în RPC și în Indonezia, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 352 și 353 din regulamentul provizoriu.

6.2.3.2. Concurența pentru materiile prime

(269) În lipsa oricăror observații privind concurența pentru materii prime, Comisia și-a confirmat concluziile enunțate în considerentele 354-357 din regulamentul provizoriu.

6.2.3.3. Efectul asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune

(270) După comunicarea constatărilor provizorii, Eurofer a susținut că Comisia nu a furnizat o explicație coerentă a concluziei sale, întrucât a aplicat criteriul „Efectul asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune" la titlul criteriului „Interesul utilizatorului", săvârșind astfel o eroare de drept. Eurofer a afirmat, de asemenea, că Comisia a combinat două criterii privind interesul Uniunii: criteriul privind interesul Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b) și criteriul în temeiul articolului 21 din regulamentul de bază. Eurofer a reiterat această afirmație după comunicarea constatărilor finale, argumentând că Comisia a abordat în mod greșit criteriul cu privire la interesul Uniunii din articolul 21 înainte de cel din articolul 7 alineatul (2b).

(271) Aceste afirmații au fost considerate lipsite de temei. Articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază prevede că „*În cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate conchide în mod clar că este în interesul Uniunii să se determine valoarea taxelor provizorii în conformitate cu alineatul (2a) din prezentul articol, alineatul (2) din prezentul articol nu se aplică. Comisia caută în mod activ să obțină informații de la părțile interesate, care să îi permită să stabilească dacă se aplică alineatul (2) sau alineatul (2a) din prezentul articol. În acest sens, Comisia examinează toate informațiile pertinente, cum ar fi capacitățile neutilizate în țara exportatoare, concurența pentru materiile prime și efectul asupra lanțurilor de aprovizionare pentru întreprinderile din Uniune. În cazul în care se refuză cooperarea, Comisia poate conchide că este în conformitate cu interesul Uniunii să se aplice alineatul (2a) din prezentul articol. Atunci când se aplică criteriul privind interesul Uniunii, în conformitate cu articolul 21, se acordă o atenție deosebită acestei chestiuni.*"

(272) Ultima teză a acestei dispoziții conține o trimitere specifică la articolul 21 din regulamentul de bază. În cadrul evaluării respective a interesului Uniunii în temeiul articolului 21 din regulamentul de bază, realizate în regulamentul provizoriu, s-a stabilit că efectul principal asupra lanțurilor de aprovizionare ar fi resimțit la nivelul utilizatorilor. Astfel cum se prevede în considerentul 358 din regulamentul provizoriu, efectul posibil asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune, prevăzut la articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază, a fost, având în vedere diferența importantă dintre marjele de dumping și de prejudiciu pentru țările exportatoare, evaluat în contextul criteriului privind interesul Uniunii în temeiul articolul 21 din regulamentul de bază. În orice caz, Comisia nu a combinat cele două criterii. Mai degrabă, la analiza efectului asupra lanțurilor de aprovizionare în temeiul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază este necesar să se ia în considerare informațiile furnizate de utilizatori care sunt, de asemenea, utilizate în mod normal în cadrul interesului Uniunii conform articolului 21 din regulamentul de bază. Prin urmare, Comisia a respins observațiile formulate de Eurofer și a confirmat că respectivele criterii privind interesul Uniunii s-au aplicat în mod corect atât în temeiul articolului 7 alineatul (2b), cât și în temeiul articolului 21 din regulamentul de bază.

(273) Cu privire la fond, Eurofer a susținut că utilizatorul în cauză, pe baza căruia a fost construită analiza, ar putea înlocui importurile din China cu importuri din multe alte surse, inclusiv din Indonezia și Taiwan, dacă taxa pe importurile din China la nivelul dumpingului ar fi prohibitivă.

(274) Comisia a evaluat această afirmație și a constatat că, la valoarea nominală, acest utilizator ar putea, într-adevăr, să înlocuiască importurile din China cu achiziții de la [1-2] ([29]) producători din Uniune. Alți producători din Uniune au avut, de asemenea, capacități neutilizate semnificative, dar nu au furnizat aproape nimic utilizatorului în cauză pe parcursul perioadei examinate. Pe baza fluxurilor de import din cursul perioadei examinate, ar putea exista, de asemenea, oportunități de aprovizionare în alte țări terțe, în special Republica Coreea și Africa de Sud. Cu toate acestea, pe această bază, volumele potențiale de importuri din aceste țări au fost limitate, iar la momentul actual, cel puțin importurile din Republica Coreea sunt restricționate de măsurile de salvgardare aplicabile în prezent ([30]). În ceea ce privește importurile din Indonezia și Taiwan, Comisia a constatat că utilizatorul principal s-a aprovizionat într-adevăr nu numai din China, ci și din Indonezia. Aceasta nu înseamnă însă că trecerea de la o sursă la alta este simplă și directă. Comisia a observat că produsul în cauză este format din numeroase NCP-uri diferite. În plus,

([29]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

([30]) Africa de Sud a fost exclusă din domeniul de aplicare al măsurilor de salvgardare privind oțelul începând cu 15 noiembrie 2018, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1712 al Comisiei din 13 noiembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1013 de impunere a unor măsuri de salvgardare provizorii cu privire la importurile de anumite produse siderurgice (JO L 286, 14.11.2018, p. 17).

necesitatea ca acest utilizator să reorganizeze lanțurile valorice pentru a contracara impactul măsurilor bazate pe marja de prejudiciu și având în vedere impactul probabil asupra rentabilității acestor măsuri, Comisia nu a considerat că este justificată expunerea acestui utilizator la noi incertitudini prin impunerea unor măsuri la nivelul marjelor de dumping. Prin urmare, utilizatorul în cauză ar putea să își diversifice sursele și să își adapteze sursele de aprovizionare doar într-o măsură limitată. În aceste condiții, Comisia nu poate susține în mod rezonabil că taxele vamale la un nivel mai ridicat nu ar afecta în mod nejustificat acest utilizator, deoarece astfel de taxe ar putea face ca activitățile comerciale ale utilizatorilor să fie neviabile.

(275) După comunicarea constatărilor finale, Eurofer a reamintit că Africa de Sud nu a fost supusă măsurilor de salvgardare de la 15 noiembrie 2018 și, de la 1 iulie 2020, nu mai există o cotă de țară pentru FROI, ci mai degrabă o cotă globală care permite importatorilor să obțină volume semnificative din țări care nu sunt afectate de măsuri individuale. Această ajustare ar asigura faptul că utilizatorii din Uniune ar avea suficientă flexibilitate pentru a recurge la aprovizionare din alte surse, în caz de necesitate. Comisia a fost de acord cu privire la acest fapt, deși nu este în măsură să modifice rezultatele analizei de mai sus, care se bazează pe datele reale rezultate din perioada de anchetă, luând în considerare în plus nivelurile taxelor impuse în temeiul prezentului regulament.

(276) Eurofer a criticat în repetate rânduri ceea ce este, în opinia sa, o evaluare excesiv de simplistă a Comisiei cu privire la impactul măsurilor asupra situației financiare a utilizatorului, deoarece a fost realizată la surse, volume și prețuri constante și și-a asumat o situație în care utilizatorul își va menține lanțurile de aprovizionare nemodificate, în ciuda disponibilității produsului din multe alte surse, inclusiv de la producătorii din Uniune la prețuri mai mici și fără a transfera vreo parte a creșterii costurilor către clienții săi din aval. În opinia Eurofer, acesta nu a fost scopul criteriului de respectare a interesului Uniunii.

(277) Comisia a clarificat faptul că analiza pe care a efectuat-o, pe care a descris-o ca fiind scenariul cel mai pesimist din regulamentul provizoriu (considerentul 373), este cea mai rezonabilă abordare în situația dată. Pentru a fi fiabilă, o astfel de evaluare trebuie efectuată pe baza datelor reale rezultate din perioada de anchetă, luând în considerare suplimentar nivelurile taxelor impuse în temeiul prezentului regulament. Într-adevăr, așa cum a subliniat Eurofer, este normal să ne așteptăm ca o parte a creșterii costurilor să fie transferată clienților – astfel, impactul pare a fi supraestimat. Cu toate acestea, nu se cunoaște procentul din creșterea costurilor care se poate transfera la nivelul respectiv. În situația actuală, un transfer de mare amploare este cu siguranță îndoielnic, deoarece principalii concurenți ai utilizatorului sunt aceiași producători de FROI din Uniune. În cazul în care analiza statică ar depăși impactul taxei, deoarece nu anticipează o creștere a cifrei de afaceri, așa cum s-a explicat, ar putea, în același timp, să subestimeze impactul negativ al taxei, întrucât ipotezele statice ale Comisiei au insinuat, de asemenea, că nu a fost anticipată nicio creștere pentru costul achizițiilor de la industria din Uniune, care este în acest caz un furnizor important pentru utilizatorul în cauză. Comisia a clarificat, de asemenea, că formularea unor ipoteze cu privire la schimbarea modelelor de aprovizionare este, de asemenea, inadecvată în cazul de față, deoarece, după cum s-a explicat în considerentul 274 de mai sus, este posibil ca utilizatorul în cauză să se confrunte, din mai multe motive, cu un număr limitat de opțiuni în această privință. Prin urmare, orice abatere de la metodologia aplicată de Comisie în aceste condiții ar determina creșterea caracterului speculativ al analizei.

(278) Așadar, în general, Comisia a considerat că abordarea cea mai sigură pentru a estima impactul măsurilor asupra utilizatorului în cauză nu a anticipat modificări nici cu privire la cifra de afaceri, nici cu privire la costurile cu achizițiile care nu fac obiectul măsurilor.

(279) În cele din urmă, în ceea ce privește solicitarea Eurofer de a comunica faptele esențiale care stau la baza evaluării efectuate cu privire la situația rentabilității utilizatorului în cauză, Comisia a constatat că o astfel de comunicare nu ar putea fi permisă, deoarece datele care stau la baza ei sunt, prin natura lor, confidențiale în sensul articolului 19 din regulamentul de bază. Cu toate acestea, după comunicarea constatărilor finale, Comisia a pus la dispoziția Eurofer un rezumat cu caracter neconfidențial al analizei de impact a măsurilor propuse în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază. Întrucât comunicarea menționată se referea doar la impactul măsurilor la nivelul propus, Eurofer a oferit un răspuns la comunicarea respectivă concluzionând că, astfel, Comisia nu a analizat impactul măsurilor în conformitate cu articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază. Această afirmație a fost ferm respinsă de Comisie. Într-adevăr, Comisia a concluzionat că măsurile la niveluri mai ridicate decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (2) nu ar fi în conformitate cu interesul Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b), având în vedere consecințele deja grave ale măsurilor de aplicare a regulii taxei celei mai mici,

prezentată succint în considerentul 274 de mai sus. Prin urmare, a considerat că nu este relevant să dezvăluie calculul efectiv realizat al impactului măsurilor prevăzute la articolul 7 alineatul (2a). În plus, deși tarifele aplicate pentru RPC și Indonezia s-au modificat în conformitate cu marjele de dumping comunicate, calculul respectiv a urmat aceeași metodologie ca și dosarul comunicat.

(280) Eurofer a mai susținut că impactul asupra rentabilității unice a utilizatorului ar fi mai puțin negativ decât cel asumat de Comisie, dar, în orice caz, ar fi mai puțin grav decât impactul reducerii taxelor antidumping asupra întregii industrii din Uniune. Eurofer a precizat că utilizatorul în cauză ar trebui să poată face față unei creșteri a costurilor și că activitățile sale cu privire la produsul în cauză reprezintă doar o mică parte din activitatea sa și că, prin urmare, nu ar fi afectate în mod necorespunzător dacă măsurile ar fi stabilite în conformitate cu articolul 7 alineatul (2a). Pentru a-și susține afirmația, Eurofer a calculat că, dacă s-ar aplica articolul 7 alineatul (2a), impactul asupra costurilor respectivului utilizator ar fi „marginal" și „sub 2 %". Eurofer a susținut că divizia de oțel carbon a respectivului utilizator a depășit în mod semnificativ (de 9 ori) divizia de oțel inoxidabil și a susținut că în criteriul interesului Uniunii ar trebui să se țină seama numai de operațiunile legate de producția de material laminat la rece (și produse din aval din divizia de oțel inoxidabil). Utilizatorul în cauză este o societate diversificată a cărei viabilitate financiară nu s-a bazat exclusiv pe producția de produse FROI din aval. Având în vedere că valoarea adăugată a operațiunilor cu oțel inoxidabil ale respectivului utilizator a fost scăzută, societatea a trebuit să se bazeze în mare măsură pe cei mai ieftini factori de producție (rulouri de laminate cu finisaj negru) pentru a obține profit. În ceea ce privește considerentul 377 din regulamentul provizoriu, Eurofer a solicitat, de asemenea, Comisiei să dezvăluie faptele esențiale care stau la baza evaluării efectuate în ceea ce privește situația rentabilității acestui utilizator.

(281) Afirmațiile respective au fost respinse. Comisia a constatat că au fost eronate calculele Eurofer și a stabilit că respectiva societate utilizatoare a reprezentat 20-30 % ([31]) din cifra de afaceri realizată de întregul grup din care făcea parte. Pe baza informațiilor verificate, Comisia a stabilit că profitul acestui utilizator în perioada de anchetă la produsele care conțin FROI era de [1-4] % ([32]). În cazul în care toți factorii relevanți (îndeosebi sursele, volumele și prețurile prealabile aplicării taxelor pentru achizițiile și cifra de afaceri realizată cu privire la produsele din aval) ar rămâne neschimbați în comparație cu perioada de anchetă, instituirea unor taxe definitive la nivelul taxei celei mai mici ar aduce rezultatul operațional al utilizatorului (care includea și produsele din oțel carbon) aproape de pragul de rentabilitate (și între [-2 și -5] % ([33]) pentru produsele care conțin FROI).

(282) Comisia nu a exclus faptul că utilizatorul în cauză, care are un număr de [500-700] ([34]) ENI în segmentul produselor FROI, va putea să își diversifice și să își ajusteze sursele de aprovizionare și să își utilizeze puterea de piață și că, prin urmare, acest impact al taxei celei mai mici va fi atenuat parțial. Însă Comisia a concluzionat că, în conformitate cu analiza de mai sus, taxele la un nivel mai ridicat decât marja de subcotare a prețurilor indicative ar afecta în mod nejustificat acest utilizator important.

(283) Pe lângă comunicarea suplimentară a constatărilor finale, Eurofer a mai susținut că Comisia ar trebui să comunice tipurile precise de produse incluse în evaluarea rentabilității grupului de produse FROI. Potrivit Eurofer, întrucât utilizatorul a publicat cataloage ale produselor sale, aceste informații nu ar avea caracter confidențial. Acestea ar permite Eurofer să evalueze dacă toate produsele luate în considerare au fost relevante pentru evaluare, dacă aceste prețuri ale produselor ar fi afectate direct de costurile FROI și dacă măsurile propuse nu ar contribui la obținerea unor venituri suplimentare pentru aceste produse. Comisia a concluzionat că afirmația Eurofer nu este justificată și ar exista riscul dezvăluirii unor date confidențiale cu privire la utilizator. În primul rând, Comisia a subliniat că, în mod clar, comunicarea suplimentară a constatărilor a arătat că numai costurile suplimentare cu taxele propuse pentru achizițiile de FROI ale utilizatorului, conform metodologiei explicate la considerentul 371 din regulamentul provizoriu și la considerentul 277 de mai sus și care a fost vizualizat în comunicarea suplimentară a constatărilor, au fost adăugate la costurile produselor din grupul respectiv de produse. Prin urmare, nu poate exista o supraestimare a costurilor suplimentare (și, prin urmare, un efect negativ asupra profitabilității) dacă Comisia ar fi inclus produse care nu sunt fabricate din FROI în segmentul respectiv. În al doilea rând, Comisia a clarificat că evaluarea în cauză a fost efectuată în modul cel mai cuprinzător, și anume, a inclus numai vânzările tuturor produselor din aval fabricate din FROI de către utilizatorul în cauză. Cifra de afaceri generată de aceste produse a

([31]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

([32]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

([33]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

([34]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

reprezentat cea mai mare parte a cifrei de afaceri a utilizatorului în cauză (nu a grupului din care făcea parte). Informațiile specifice produsului legate de utilizator, inclusiv produsele sale din aval fabricate din FROI, sunt disponibile prin intermediul unor surse deschise, inclusiv cataloage publicate. Prin urmare, Comisia a concluzionat că Eurofer a primit toate informațiile relevante cu privire la modul în care Comisia a estimat impactul măsurilor asupra rentabilității utilizatorului în ceea ce privește grupul de produse FROI. Prin urmare, cererea a fost respinsă.

(284) În plus, Eurofer a susținut că respectiva comunicare nu include nicio mențiune cu privire la nivelul profitului total obținut de utilizator fără taxe [„profitul utilizatorului în cauză a fost (%)"]. Cu toate acestea, informațiile respective ar fi esențiale pentru a permite evaluarea impactului taxelor asupra utilizatorului. În ceea ce privește celelalte informații reale sau teoretice cu privire la profit, acestea ar putea fi furnizate sub forma unui interval pentru a păstra confidențialitatea datelor. În lipsa acestor informații, reclamantul a suspectat că impactul taxelor impuse pentru „grupul de produse FROI" asupra profitului general al utilizatorului ar putea fi neglijabil.

(285) Acest argument a trebuit să fie respins. Comisia a reamintit că nu trebuie compromis principiul protejării confidențialității informațiilor furnizate de părți în procedurile de apărare comercială. În cazul de față, comunicarea unei marje de profit a utilizatorului (care concurează, de asemenea, cu industria din Uniune pe piețele din aval), chiar dacă este exprimată într-un interval, ar putea afecta interesele comerciale legitime ale utilizatorului.

(286) În ceea ce privește efectul asupra lanțurilor de aprovizionare, Eurofer a susținut, de asemenea, că modelul de afaceri al utilizatorului în cauză, care se bazează pe achiziții de la țări cu costuri reduse (adesea poluante) cu valoare adăugată limitată, nu ar trebui să fie promovat. În această privință, Comisia a subliniat că, în temeiul regulamentului de bază, amprenta ecologică a importurilor produsului care face obiectul anchetei poate fi abordată doar într-o măsură limitată, în special prin ajustarea prețului indicativ al industriei din Uniune în temeiul articolului 7 alineatul (2d) din regulamentul de bază. Astfel de ajustări au fost acordate în cadrul anchetei actuale, astfel cum se explică la considerentul 333 din regulamentul provizoriu și se confirmă la considerentul 236 de mai sus. În ceea ce privește modelul de afaceri al utilizatorului, Comisia a remarcat, de asemenea, că utilizatorul se aprovizionează cu o varietate de produse în volume mari de la producători din Uniune, inclusiv pentru FROI. În plus, acesta joacă un rol important pe piețele de FROI din aval, unde este singurul producător european semnificativ neintegrat.

(287) În final, Eurofer a susținut că Comisia nu își poate limita concluzia cu privire la efectul asupra lanțurilor de aprovizionare la impactul unui singur utilizator, ci că aceasta ar trebui să evalueze toți utilizatorii în ansamblu, indiferent dacă importă sau nu produsul în cauză sau achiziționează produsul similar pe plan intern. Comisia a respins afirmația respectivă. Numai utilizatorul în cauză reprezenta 30-40 % ([35]) din consumul pe piața liberă de FROI în cursul perioadei de anchetă, iar celălalt unic utilizator care a cooperat reprezenta mai puțin de 10 % din consum. Având în vedere importanța utilizatorului în cauză și poziția sa unică în cadrul industriei utilizatoare, Comisia a susținut, prin urmare, că stabilirea taxelor în conformitate cu articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază ar avea în mod clar un efect negativ generalizat asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune.

(288) După comunicarea constatărilor finale, Eurofer a susținut că Comisia nu a reușit să demonstreze că există posibilitatea extinderii constatărilor cu privire la utilizatorul în cauză la utilizatorii necooperanți. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat la considerentul 287 de mai sus, utilizatorul în cauză reprezenta [30-40] % ([36]) din consumul de FROI pe piața liberă. Acesta a reprezentat, de asemenea, [60-70] % ([37]) din importurile de FROI din țările în cauză. Prin urmare, este legitim să se atribuie o pondere considerabilă constatărilor cu privire la acest utilizator în analiza efectului taxelor mai mari asupra lanțului de aprovizionare, chiar dacă este doar una dintre părți.

([35]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

([36]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

([37]) Nu pot fi prezentate cifre precise fără a divulga informații confidențiale. Intervalul este considerat corect în lumina informațiilor furnizate de părțile interesate în prezenta anchetă.

6.2.3.4. Observații referitoare la concluzia provizorie în ceea ce privește criteriul privind interesul Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b)

(289) În regulamentul provizoriu, Comisia a concluzionat că nu este în interesul Uniunii să stabilească nivelul măsurilor la nivelul dumpingului, având în vedere efectul negativ disproporționat pe care acest lucru îl poate avea asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune.

(290) În urma comunicării provizorii, Eurofer a susținut că Comisia nu ar trebui să aplice regula taxei celei mai mici și să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază. Eurofer a susținut că, în cadrul criteriului privind interesul Uniunii, interesul tuturor producătorilor din Uniune ar trebui să prevaleze asupra interesului unui singur utilizator. Aceasta a susținut că două distorsionări substanțiale privind materiile prime în China și cinci în Indonezia au justificat instituirea taxei la nivelul marjelor de dumping. Aceasta a menționat, de asemenea, capacități neutilizate semnificative în țările exportatoare și că, numai în Indonezia, conform estimărilor Eurofer, capacitatea totală a oțelului inoxidabil (și anume, nu doar produsul care face obiectul anchetei) ar depăși 10 milioane de tone până în 2025, depășind cu aproape o treime capacitatea de producție a Uniunii. Potrivit Eurofer, efectul asupra lanțului de aprovizionare al utilizatorului în sensul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază trebuie să fie comparat cu efectele distorsiunilor, cu existența capacităților neutilizate și cu concurența pentru materiile prime. Eurofer a adăugat că neaplicarea regulii taxei celei mai mici a fost, de asemenea, necesară atunci când Uniunea a contestat distorsiunile constatate în Indonezia la Organizația Mondială a Comerțului (OMC) ([38]).

(291) Ulterior comunicării constatărilor finale, Eurofer a reiterat afirmația deja abordată la considerentele 270-272 de mai sus, conform cărora Comisia a abordat în mod greșit criteriul privind interesul Uniunii din articolul 21 înainte de cel din articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază. În această privință, Eurofer s-a referit, de asemenea, la considerentul 21 din Regulamentul (UE) 2018/825 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene și Regulamentul (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene. Potrivit Eurofer, Comisia a extins în mod artificial criteriul privind interesul Uniunii pentru a înlocui problema binară a criteriului privind interesul Uniunii de la articolul 21 – „Este sau nu în interesul Uniunii să se instituie măsuri?" – cu o întrebare mai deschisă – „La ce nivel este în interesul Uniunii să se instituie măsuri?" – neprevăzută în cadrul regulamentului de bază.

(292) În același context, Eurofer a susținut că Comisia a luat în considerare criteriile „lanțului de aprovizionare" în mod disproporționat în cadrul criteriului prevăzut la articolul 7 alineatul (2b). În observațiile prezentate în cadrul audierii din 12 august 2020, aceasta a adresat întrebări cu privire la nivelul capacității neutilizate, care ar fi suficient de semnificativ pentru a înclina balanța în favoarea neaplicării regulii taxei celei mai mici și ce tip de dezavantaj comparativ cauzat de distorsiuni ar înclina balanța în favoarea neaplicării regulii taxei celei mai mici.

(293) În plus, Eurofer a susținut că Comisia nu a evaluat și nici nu a luat în considerare celelalte „informații pertinente" care au o influență asupra concluziilor prevăzute la articolul 7 alineatul (2b), cum ar fi:

(a) nivelul deosebit de ridicat de distorsiune a minereului de nichel, în special în Indonezia;

(b) faptul că, pentru unii producători chinezi de FROI, criteriile stabilite la articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază au fost îndeplinite nu numai pentru o materie primă, ci pentru cel puțin două dintre ele, ceea ce înseamnă că cel puțin 34 % (aproape de două ori în realitate) din materiile prime utilizate ca factori de producție au fost distorsionate;

(c) faptul că, pe lângă materia primă care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (2a), un număr semnificativ de alți factori de producție utilizați direct sau indirect în producția de FROI, atât în China, cât și în Indonezia, au fost afectați de distorsiuni, documentate în baza de date a OCDE privind restricționarea materiilor prime industriale și de plângere;

(d) faptul că s-a constatat că distorsiunile materiilor prime nu au fost doar de durată, ci se agravează, în ceea ce privește Indonezia, după perioada de anchetă, prin punerea în aplicare a unei interdicții complete la exportul de minereu de nichel în locul unei interdicții la exportul de minereu cu un conținut de nichel peste 1,7 %;

(e) faptul că guvernul indonezian pare să fi fost la originea unei destabilizări a pieței LME a nichelului – pe care sunt indexați factorii de producție ai producătorilor din Uniune – sporind în continuare avantajele distorsiunilor cu privire la nichel din Indonezia și China.

([38]) OMC, Indonezia – măsuri referitoare la materiile prime, DS592, Cerere de consultări a Uniunii Europene, 22 noiembrie 2019.

(294) În plus, Eurofer a susținut că Comisia a comis erori vădite în evaluarea disproporționalității taxelor stabilite la marja de dumping. În ceea ce privește taxele aplicabile Indoneziei, Eurofer a susținut că taxele la nivelul marjei de dumping de 17,7 %, în locul marjei de prejudiciu de 17,3 %, nu ar avea aproape niciun impact financiar suplimentar asupra utilizatorului principal și nu s-a putut constata că ar afecta în mod disproporționat acel utilizator. Prin urmare, concurența loială ar fi restabilită fără costuri pentru utilizator. În ceea ce privește taxele aplicabile Chinei, Eurofer a susținut că importurile din China prezintă diferențe variabile, dar semnificative între marja de prejudiciu și marja de dumping (de la 87,5 % pentru Tisco la 4 % pentru Fujian Fuxin Special Steel). Această diferență și marjele ridicate de dumping evidențiază capacitatea semnificativă a producătorilor chinezi de a provoca prejudicii industriei din Uniune.

(295) Aceste afirmații au trebuit să fie respinse. Comisia a recunoscut și a confirmat că există capacități neutilizate semnificative în China și Indonezia și că industria din Uniune se află în dezavantaj în comparație cu producătorii-exportatori chinezi și indonezieni în ceea ce privește accesul la materii prime. În consecință, două dintre cele trei criterii care sunt prevăzute în mod expres la articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază pentru a evalua dacă este adecvată stabilirea taxei în temeiul articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază indică, într-adevăr, necesitatea aplicării articolului 7 alineatul (2a).

(296) Faptul că doar unul dintre cele trei elemente enumerate în mod explicit la articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază ar împiedica stabilirea taxei în conformitate cu articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază și faptul că, în plus, reclamantul a identificat alte elemente nelistate care ar necesita, de asemenea, aplicarea articolului 7 alineatul (2a) nu pot fi considerate ca fiind cauza atribuirii unei ponderi disproporționate celui de-al treilea criteriu, adică efectul asupra lanțurilor de aprovizionare. Dacă s-ar aplica articolul 7 alineatul (2a), o analiză a celui de al treilea criteriu, efectul asupra lanțurilor de aprovizionare, ar evidenția repercusiuni disproporționate pentru industria utilizatoare, astfel cum se subliniază la considerentele 370-377 din regulamentul provizoriu și se confirmă în considerentele 270-287 de mai sus. Într-adevăr, dacă taxele s-ar baza pe marjele de dumping, rezultatul operațional general al utilizatorului și, prin extrapolare, cel al grupului său de produse FROI s-ar deteriora dramatic sub nivelurile indicate la considerentul 281 de mai sus. Prin urmare, în aceste condiții în care un singur utilizator, care asigură locuri de muncă semnificative în Uniune, care reprezintă cea mai mare parte a importurilor și o pondere foarte importantă din consum și care va fi în mod clar și semnificativ afectat de taxe dacă acestea ar fi stabilite în temeiul articolului 7 alineatul (2a), importanța constatărilor din analiza efectului asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune conduce la concluzia că aplicarea articolului 7 alineatul (2a) nu este în interesul Uniunii. Faptul că alte elemente, precum celelalte două enumerate în mod explicit la articolul 7 alineatul (2b) și analizate de Comisie, dar și cele invocate de Eurofer, menționate la considerentul 291 de mai sus, ar impune neaplicarea articolului 7 alineatul (2), nu schimbă această concluzie.

(297) În ceea ce privește diferențele dintre marjele de dumping și cele de prejudiciu, nu se poate deduce că, întrucât diferența în cazul uneia dintre cele două țări în cauză, adică Indonezia, este de doar 0,4 puncte procentuale, impunerea taxelor la nivelul marjei de dumping ar fi proporțională. La fel ca în cazul Chinei, Comisia a trebuit să evalueze în mod cuprinzător impactul unei taxe la nivelul marjei de dumping în raport cu criteriile prevăzute la articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază. În plus, întrucât marja de profit a utilizatorului în cauză este deja relativ mică, cu o taxă stabilită la nivelul marjei de prejudiciu, o taxă mai mare cu 0,4 puncte procentuale ar exacerba și mai mult această situație.

(298) Comisia a fost de acord cu Eurofer că sunt disponibile alte „informații pertinente”, așa cum se indică în considerentul 287 prezentat mai sus. Aceste informații nu modifică însă rezultatul analizei menționate anterior. Într-adevăr, „informațiile pertinente” se referă la distorsiunile cu privire la materia primă, prevăzute la articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază, și la amploarea și efectele acestora, iar Comisia a confirmat existența unor astfel de distorsiuni. Având în vedere constatările pozitive, Comisia a efectuat apoi analiza interesului Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază. Niciunul dintre elementele de probă subliniate de Eurofer ca „informații pertinente” nu are impact asupra analizei Comisiei cu privire la efectul aplicării articolului 7 alineatul (2a) asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune și, prin urmare, nu modifică concluzia Comisiei potrivit căreia aplicarea articolului 7 alineatul (2a) nu este în interesul Uniunii.

(299) Din aceste motive, Comisia a concluzionat că evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază a fost proporțională și adecvată.

6.2.3.5. Concluzie

(300) Pe această bază, Comisia a comparat cu atenție toate elementele și nu a putut concluziona în mod clar că este în interesul Uniunii să stabilească cuantumul taxelor în conformitate cu articolul 7 alineatul (2a) și, prin urmare, a confirmat că măsurile ar trebui stabilite în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia a clarificat, de asemenea, că această concluzie se bazează exclusiv pe dovezile și faptele colectate pentru prezenta anchetă și fără a aduce atingere consultărilor respective din cadrul OMC.

(301) În lumina celor de mai sus și în lipsa oricăror altor observații, Comisia a confirmat, prin urmare, că nu este în interesul Uniunii să stabilească nivelul măsurilor la nivelul dumpingului, având în vedere efectul negativ disproporționat pe care acest fapt îl poate avea asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune, astfel cum se prevede la considerentul 360 din regulamentul provizoriu.

7. **INTERESUL UNIUNII**

7.1. **Interesul industriei din Uniune**

(302) În lipsa oricăror observații referitoare la interesul industriei din Uniune, au fost confirmate concluziile enunțate în considerentele 362-364 din regulamentul provizoriu.

7.2. **Interesul importatorilor neafiliați**

(303) În lipsa oricăror observații referitoare la interesul importatorilor neafiliați, au fost confirmate concluziile enunțate la considerentele 365-367 din regulamentul provizoriu.

7.3. **Interesul utilizatorilor**

(304) Societatea Marcegaglia a susținut că instituirea de măsuri antidumping pentru rulouri de laminate cu finisaj negru nu era în interesul utilizatorilor independenți, deoarece măsurile de salvgardare aplicabile au limitat deja prezența importurilor. După instituirea taxelor antidumping, este probabil ca prețurile practicate de producătorii din Uniune să crească și mai mult. În cazul în care Comisia ar răspunde solicitării societății Marcegaglia de a exclude rulourile de laminate cu finisaj negru de la aplicarea măsurilor, producătorii din Uniune ar fi forțați să concureze pe segmentul de piață cu rulouri cu finisaj negru cu importuri la prețuri de dumping prejudiciabil. Astfel cum se prevede în secțiunea 2 din prezentul regulament, rulourile de laminate cu finisaj negru fac parte în mod clar din produsul în cauză, iar concurența neloială față de acest tip de produs nu poate fi ignorată. Mai mult, rulourile de laminate cu finisaj negru sunt disponibile pe scară largă dintr-o varietate de surse. Prin urmare, afirmația respectivă a fost respinsă.

(305) În lipsa oricăror altor observații referitoare la interesul utilizatorilor, concluziile enunțate la considerentele 368-377 din regulamentul provizoriu au fost confirmate. Observațiile referitoare la interesul utilizatorilor în contextul efectului asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune în sensul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază sunt abordate în secțiunea 6 din prezentul regulament.

7.4. **Alte observații**

(306) Producătorul-exportator chinez STSS a susținut că instituirea de taxe antidumping nu era în interesul Uniunii, întrucât piața Uniunii este deja dominată de producătorii din Uniune. Există un risc de pierdere a concurenței și de concentrare excesivă a producătorilor din Uniune pe piața Uniunii.

(307) Comisia reamintește că obiectivul măsurilor antidumping este exact acela de a restabili comerțul echitabil și, prin urmare, concurența pe piața Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

7.5. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(308) Având în vedere cele de mai sus și în lipsa altor observații, concluziile enunțate la considerentul 378 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

8. MĂSURILE ANTIDUMPING DEFINITIVE

8.1. Măsuri de salvgardare aplicabile în prezent

(309) În urma comunicării constatărilor provizorii, mai multe părți au susținut că instituirea unor taxe antidumping ar conduce la o protecție excesivă a industriei din Uniune, întrucât industria FROI din Uniune era deja protejată împotriva importurilor prin măsuri de salvgardare. Producătorul-exportator taiwanez Walsin a solicitat modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1382 ([39]) de modificare a anumitor regulamente de instituire a unor măsuri antidumping sau antisubvenție privind anumite produse siderurgice care fac obiectul unor măsuri de salvgardare, pentru a evita un remediu dublu ca urmare a efectului combinat al măsurilor de salvgardare și al taxelor antidumping instituite asupra produselor plate din oțeluri inoxidabile laminate la cald din Taiwan. În plus, aceasta a solicitat, de asemenea, fuzionarea contingentelor tarifare pentru categoria 8 din Regulamentul de punere în aplicare 2019/1382 pentru Taiwan și China.

(310) În primul rând, Comisia dorește să clarifice faptul că nu există niciun dublu remediu în acest caz. Produsul care face obiectul anchetei este, într-adevăr, supus unor măsuri de salvgardare privind oțelul (categoria de produse 8) cu cote specifice de țară pentru Republica Populară Chineză, Republica Coreea, Taiwan și SUA, precum și unui coș de cote pentru toate celelalte țări. Aceste măsuri sunt în vigoare până la 30 iunie 2021. La data de 3 septembrie 2019, Comisia a publicat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1382 care enumeră toate măsurile antidumping și antisubvenție aplicabile produselor care au făcut, de asemenea, obiectul măsurilor de salvgardare și precizează că, în fiecare dintre aceste cazuri, taxa antidumping și/sau antisubvenție se aplică în cadrul contingentului și, după epuizarea contingentului, se aplică taxa cea mai mare dintre taxa antisubvenție și/sau antidumping, pe de o parte, și valoarea de 25 % din taxa de salvgardare a contingentului, pe de altă parte. Acest principiu se aplică și în cazul măsurilor antidumping actuale și, prin urmare, nu există un remediu dublu.

(311) În ceea ce privește cererea de fuzionare a contingentelor tarifare pentru Taiwan și China pentru categoria 8 din Regulamentul de punere în aplicare 2019/1382, această cerere poate fi depusă numai în cadrul anchetei de salvgardare și este, prin urmare, respinsă.

8.2. Măsuri definitive

(312) Având în vedere concluziile formulate privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituite măsuri antidumping definitive pentru a se preveni agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune de către importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping. Din motivele prezentate în secțiunea 6 și, în special, în subsecțiunea 6.2.3.4 din prezentul regulament, taxele antidumping ar trebui stabilite în conformitate cu regula taxei celei mai mici.

(313) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care vor fi instituite taxele sunt stabilite după cum urmează:

Țara de origine	Societate	Marja de dumping (%)	Nivel de eliminare a prejudiciului (%)	Taxă antidumping (%)
Indonezia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Toate celelalte societăți	17,7	17,3	17,3
China	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	106,5	19,0	19,0

([39]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1382 al Comisiei din 2 septembrie 2019 de modificare a anumitor regulamente de instituire a unor măsuri antidumping sau antisubvenție privind anumite produse siderurgice care fac obiectul unor măsuri de salvgardare (JO L 227, 3.9.2019, p. 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Toate celelalte societăți	106,5	19,0	19,0
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Toate celelalte societăți	7,5	24,2	7,5

(314) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul prezentei anchete în ceea ce privește aceste societăți. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țările în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și trebuie să facă obiectul taxei aplicabile pentru „toate celelalte societăți".

(315) O societate care își modifică ulterior denumirea poate solicita aplicarea acestor niveluri ale taxei antidumping individuale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ([40]). Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei aplicabile.

(316) Pentru a reduce la minimum riscurile de circumvenție ca urmare a diferenței mari dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării corecte a taxelor antidumping individuale. Societățile care fac obiectul taxelor antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă trebuie să facă obiectul taxei antidumping aplicabile „tuturor celelalte societăți".

(317) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice nivelurile individuale ale taxei antidumping la importuri, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze verificările obișnuite și pot, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a se asigura că aplicarea ulterioară a taxei este justificată, în conformitate cu legislația vamală.

(318) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale ale taxei mai scăzute cresc semnificativ în volum, în special după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie ea însăși o modificare a configurației schimburilor comerciale, modificare datorată instituirii măsurilor în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe, poate fi deschisă o anchetă antieludare, sub rezerva îndeplinirii condițiilor necesare în acest sens. O astfel de anchetă poate examina, printre altele, necesitatea de a elimina nivelul (nivelurile) individual(e) al(e) taxelor și, prin urmare, instituirea unei taxe la scară națională.

(319) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, taxa antidumping pentru toate celelalte societăți trebuie să se aplice nu doar producătorilor-exportatori care nu au cooperat în cadrul prezentei anchete, ci și producătorilor care nu au avut exporturi în Uniune în timpul perioadei de anchetă.

([40]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgia.

8.3. **Perceperea definitivă a taxelor provizorii**

(320) Având în vedere marjele de dumping constatate și dat fiind nivelul prejudiciului cauzat industriei Uniunii, sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie, instituită prin regulamentul provizoriu, ar trebui să fie colectate definitiv până la nivelurile stabilite în prezentul regulament.

8.4. **Retroactivitate**

(321) Astfel cum se menționează în secțiunea 1.2 de mai sus, în urma unei solicitări din partea reclamantului, Comisia a supus înregistrării importurile de anumite foi și rulouri din oțel inoxidabil laminate la cald, în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(322) În cursul etapei finale a anchetei, au fost evaluate datele colectate în contextul înregistrării. Comisia a analizat dacă sunt sau nu îndeplinite criteriile în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulamentul de bază pentru colectarea retroactivă a taxelor definitive.

(323) Analiza Comisiei nu a arătat o creștere suplimentară substanțială a importurilor, în plus față de nivelul importurilor care au cauzat un prejudiciu în cursul perioadei de anchetă, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (4d) din regulamentul de bază. Pentru această analiză, Comisia a comparat volumele medii lunare ale importurilor de produs în cauză în cursul perioadei de anchetă cu media lunară a volumelor importurilor din luna următoare deschiderii prezentei anchete până în ultima lună completă care a precedat instituirea măsurilor provizorii. De asemenea, atunci când s-au comparat volumele medii lunare ale importurilor de produs în cauză în cursul perioadei de anchetă cu volumele medii lunare ale importurilor din luna următoare deschiderii prezentei anchete până la luna în care au fost instituite măsurile provizorii, inclusiv, nu s-a mai putut observa nicio creștere suplimentară substanțială:

Importuri de FROI	PA		septembrie 2019-martie 2020		septembrie 2019-aprilie 2020	
	tone	tone/lună	tone	tone/lună	tone	tone/lună
RPC	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonezia	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taiwan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Total	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Sursă: Eurostat.

(324) Prin urmare, condiția prevăzută la articolul 10 alineatul (4d) din regulamentul de bază nu este îndeplinită.

(325) Pe această bază, Comisia a concluzionat că perceperea retroactivă a taxelor definitive pentru perioada în care importurile au fost înregistrate nu era justificată în acest caz.

9. **OFERTĂ DE ANGAJAMENT**

(326) După comunicarea constatărilor finale, doi producători-exportatori chinezi au depus o ofertă de angajament de preț în conformitate cu articolul 8 din regulamentul de bază.

(327) Comisia a evaluat aceste oferte și a concluzionat că acceptarea unor astfel de angajamente ar fi nerealistă în sensul articolului 8 din regulamentul de bază. Acest lucru se întâmplă, în principal, din cauza numărului mare de tipuri de produse greu de deosebit, vizate de oferte, care variază semnificativ în ceea ce privește prețul, limitările sistemului de indexare propus pentru a ține seama de fluctuațiile prețurilor și, în cazul uneia dintre societăți, de structura complexă a grupului de companii.

(328) Numărul mare de tipuri de produse pentru care a fost oferit un angajament implică un risc ridicat de compensare încrucișată, tipurile de produse mai scumpe fiind posibil vândute sub prețul minim la import propus („PMI") și fiind declarate ca fiind tipuri de produse mai ieftine, care fac, de asemenea, obiectul angajamentului.

(329) Există, de asemenea, riscuri serioase de monitorizare și compensare încrucișată legate de structura Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd („TISCO") din care face parte STSS. TISCO este un grup siderurgic mare, activ în exploatarea minereului de fier, în producția și prelucrarea oțelului, precum și în distribuția și comercializarea mărfurilor. Având în vedere natura produselor, nu se poate exclude faptul că grupul vinde sau va vinde diferite produse, inclusiv produsul în cauză, acelorași clienți. Astfel de tranzacții nu pot fi monitorizate de către Comisie pentru a se asigura că PMI-ul este respectat pentru produsul în cauză și că angajamentul este pus în aplicare în mod eficient.

(330) În plus, ambele societăți au propus în oferta lor de angajament o indexare trimestrială care se referă la cotațiile de preț ale produsului finit și nu ale materiei prime. Indexarea sugerată nu a fost considerată adecvată și, luând în considerare mai multe tipuri diferite de produse, monitorizarea sa va fi, de asemenea, împovărătoare, dacă nu imposibilă.

(331) Comisia a trimis ambilor solicitanți o scrisoare, expunând motivele pentru respingerea ofertei de angajament a fiecăruia și oferindu-le posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

(332) Comisia a primit un răspuns din partea STSS, în care societatea a revizuit anumite elemente ale ofertei de angajament, inclusiv nivelul PMI-ului propus. Cu toate acestea, această ofertă de angajament revizuită a fost depusă după termenul legal prevăzut la articolul 8 din regulamentul de bază. Cu toate că societatea ar fi putut prezenta un angajament după instituirea măsurilor provizorii, a făcut-o doar în ultima zi a termenului legal, adică cu 5 zile înainte de termenul-limită pentru prezentarea observațiilor privind comunicarea constatărilor finale. După cum s-a menționat mai sus, STSS a prezentat o versiune revizuită a ofertei de angajament în afara termenului-limită aplicabil și aceasta nu a fost luată în considerare.

(333) În plus, în ciuda eforturilor societății de a-și simplifica oferta inițială de angajament în ceea ce privește numărul de PMI-uri și anumite angajamente oferite în ceea ce privește canalele de vânzare și vânzările în Uniune ale altor produse de către societățile din grupul TISCO, structura foarte complexă a grupului de societăți și nivelul PMI-ului ar crește probabilitatea compensării încrucișate dacă un angajament ar fi acceptat. Prin urmare, Comisia și-a menținut concluziile conform cărora monitorizarea eficientă a angajamentului ar fi imposibilă.

(334) Așadar, din motivele expuse la considerentele 327-333, ambele oferte de angajament de preț au fost respinse.

10. **DISPOZIȚII FINALE**

(335) Potrivit articolului 109 din Regulamentul 2018/1046 ([41]), în cazul în care un cuantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, rata dobânzii este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(336) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping asupra produselor laminate plate din oțeluri inoxidabile, chiar sub formă de rulouri (inclusiv produsele „tăiate la lungime" și „benzile înguste"), simplu laminate la cald, fiind excluse produsele nerulate, cu o lățime de 600 mm sau mai mult și cu o grosime de peste 10 mm, încadrate în prezent la codurile SA 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 și 7220 12 și originare din Republica Populară Chineză, din Taiwan și din Indonezia.

([41]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(2) Nivelurile taxei antidumping provizorii aplicabile prețului net franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile menționate în continuare se stabilesc după cum urmează:

Țara	Societate	Nivelul taxei (%)	Codul adițional TARIC
Indonezia	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Toate celelalte societăți	17,3	C999
Republica Populară Chineză	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	17,5	C546
	Toate celelalte societăți	19,0	C999
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Toate celelalte societăți	7,5	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin numele și funcția acestuia, redactată după cum urmează: „*Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produsul în cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană, vizat de prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în (țara în cauză). Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.*" În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă tuturor celorlalte societăți.

(4) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/508 al Comisiei se percep definitiv. Sumele depuse care depășesc nivelurile taxei antidumping definitive se returnează.

Articolul 3

Nu se va percepe retroactiv nicio taxă antidumping definitivă pentru importurile înregistrate. Datele colectate în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/104 al Comisiei nu vor mai fi păstrate în continuare.

Articolul 4

Articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat pentru a se adăuga noi producători-exportatori din Republica Populară Chineză și pentru a-i supune la nivelul taxei antidumping medii ponderate corespunzătoare pentru societățile care au cooperat, neincluse în eșantion. Un producător-exportator nou furnizează dovezi că:

(a) nu a exportat mărfurile descrise la articolul 1 alineatul (1), originare din Republica Populară Chineză, în cursul perioadei de anchetă (1 iulie 2018-30 iunie 2019);

(b) nu este afiliat niciunui exportator sau producător care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament; precum și

(c) fie a exportat efectiv produsul în cauză, fie îi incumbă o obligație contractuală irevocabilă de export al unei cantități semnificative în Uniune după încheierea perioadei de anchetă.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 octombrie 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN